

ОТКРОВЕНИЕ
ЗА СЕДУМТЕ ЦРКОВНИ
ВРЕМИЊА

3. ПОГЛАВИЕ
ЕФЕШКО ЦРКОВНО ВРЕМЕ

www.messagehub.info

Виллиам Маррион Бранхам

ВОВЕД

Иако во оваа книга ќе се проучува за различни големи доктрини (како Божество, крштевање во вода, итн) кои се наоѓаат во Откровението, од првата до третата глава, нејзината главна тема на преставување е детална студија за седумте црковни времиња. Од суштинско значење е да се учат и да се разберат како и остатокот од Откровението поради тоа што од тие времиња ќе доаѓаат печати, од печати ќе доаѓаат труби, од труби ќе доаѓаат чаши. Како и во првото испукување на огнометот, Црквата на времињата излезе со цврсто почетно просветлување, без кое не може да има понатамошна светлина. Но еднаш на Божественото откровение на денот блеснаа седум црковни времиња, светлина од светлината, а пред збунетоста на нас беше широко отворено додека него видовме Откровението, како целина, и ние преку Него го изградивме и консолидиравме нашиот дух, подготвени за Неговото славно појавување на нашиот Господи Спасител, единствениот вистински Бог, Исус Христос.

Ова дело е изложено во прво лице, бидејќи тоа е пораката од моето срце до срцата на луѓето.

Ќе вложам извонреден напор за да се добиат сите имиња и наслови, именки и заменки, итн кои се однесуваат на Бог, како што учи Библијата и зборовите во Писмото, и напишете го зборот со голема буква, затоа што верувам дека тоа е правилно, кога зборуваме за Божјата големина, Неговата Личност и Неговото свето Слово.

Јас се молам за Божји благослов за секој читател, и дека секој ќе има посебен дел во ова просветлување со Духот Божји.

Вилиам Маррион Бранхам

3. ПОГЛАВИЕ

ЕФЕШКО ЦРКОВНО ВРЕМЕ

Вовед во црквено време

Со цел да се разбере целосно пораката на црквата на времето, јас би сакал да се објасни на различни принципи кој ми дозволил да дојдам до имињата гласниците, и должината на времето и други фактори кои таа ги содржи.

Бидејќи оваа студија треба да биде најсериозна која досега ја прифатив, многу дена го молев Бога за вдохновеноста на Светиот Дух. И само тогаш не сум ја читал Библијата и црквените времиња и темелно ја истражувал многу црквната историја напишана од страна на повеќето непристрасни историчари кои можело да се најде. Бог не беше неверен и одговори на моите молитви, бидејќи, како што го читам Словото, и историјата на Светиот Дух ми овозможи да видам откриена шема, која се протега на вековите и до денес, до последниот ден.

Клучот што Господ ми го даде, со која би можело да се утврдат гласници за сите времиња, е навистина Библиска. Всушност, тоа може да биде повик на камен-темелникот на Библијата. Тоа е откровение дека Бог никогаш не се менува, и дека Неговите патишта се непроменливи, како и Тој. Во Евреите. 13: 8 вели: "Исус Христос е ист вчера, и денес и засекогаш." Проповедник 3, 14 - 15: "Знам дека она што Бог го прави тоа, тоа ќе биде вечно За тоа ништо не може, ниту нешто да се земе од него и Бог го прави тоа се плашат од Него Како и обично, тоа е сега, а што ќе.. биде, веќе е, и Бог го бара она што е минато." Таму е: непроменлив Бог со непроменлив начин. Тој то го стори за прв пат, а ќе продолжи да го прави тоа се додека тоа не се направи последен пат. Никогаш не се менува. Тоа се однесува на црквата на сите времиња. Каков човек беше избран од Бога, за прв пат, и како Бог се манифестира во служба на човекот, тоа ќе биде пример за сите други времиња. Она што Бог го направи во прво црквено време, тој сака да се направи исто во сите други времиња.

Значи, уште од самиот збор што беше напишано од страна на Светиот Дух, ние знаеме дека формирањето на првата или првобитната црква, и како Бог самиот се откри во неа. Зборот не може да се менува или да се менува, затоа што Словото Божјо. Јован 1, 1: "Во почетокот беше Словото, и Словото беше во Бога - и Словото беше Бог." Промени еден од нејзиниот збор, како што беше Ева која ги носи гревот и смртта, како што тој вели во Откровението. 22, 18 - 19: "... Ако некој

им додаде нешто, Бог ќе ги додадете на него сите зла кои се напишани во оваа книга и ако некој одземе нешто од зборовите на книгата на оваа пророштво - Бог ќе го одземе неговиот удел во книгата на животот и на светиот град и. она што е напишано во оваа книга." Така, мерка за тоа што црквата е на Педесетница. Ова е моделот. Не постои друга форма. Без разлика на она што велат учителите, Бог не го промени тој образец. Она што Бог го направи во Педесетница, тоа мора да продолжат да го прават до крајот на црковните времиња.

Иако учителите ви кажаа дека апостолското време заврши, не верувајте во тоа. Таквата изјава е двојно погрешна. Прво на сите, не е во ред да се претпостави дека не постојат повеќе апостоли само затоа што на дванаесет починале. Апостолот значи "весник", и сега има многу весници, но тие се нарекуваат мисионери. Апостолскиот период трае се додека луѓето сеиспратени од Словото на животот. Второ, тие чувствуваат "објава на сила на Светиот Дух" заврши, бидејќи Библијата е завршена. Ова не е вистина. Нема ниту еден библиски текст кој сугерира многу убедливо. Тука е нашиот доказ дека и двата од овие извештаи се лажни. Дела. 2, 38 - 39: "А Петар им рече: 'Покајте се, и нека секој од вас се крсти во името на Исуса Христа за простување на гревовите, и ќе го примите дар од Светиот Дух За вас е ветувањето за вашите деца, и за сите оние кои се далеку што ќе ги повика Господ, нашиот Бог.'" Ветувањето на власта која им беше дадена на апостолите на Педесетница е "да вие (Евреите) и вашите деца (Евреи), и сите што се далеку (незнабошците) и се додека тие се повикани на Господа, нашиот Бог (како Евреи и незнабошците)". Пентекостна порака и моќ нема да запре додека тој не престане да повикува.

Она што црквата имала на Педесетница е неутуѓива нејзиното право. На прво тоа беше чисто Словото Божјо. Таа имаше силата на Светиот Дух објавени во различни знаци и чуда и даровите на Светиот Дух. Евреите. 2, 1 - 4: "Затоа треба да бидеме нарочно внимателни кон она, што го чувме, па да не би некако да отпаднеме. Оти, ако реченото слово преку ангелите се покажа верно, и ако секој престап и секоја непослушност прими праведна отплата, како тогаш ќе избегнеме, ако занемариме такво големо спасение, кое, најнапред проповедано од Господа, се потврди од оние што го беа чуле од Него, кога и Бог им го потврди сведоштвото со знаци и чудеса, со разни сили и со раздавање дарови на +Светиот Дух по Своја волја." Дека првобитната црква не беше организирана од страна на луѓето. Тоа е водена од страна на Светиот Дух. Таа не беше многу голема. Таа беше омразена и презрена. Таа беше угнетувана. Таа беше прогонувана до смрт. Но таа беше верна на Бога. Таа ја чуваше оригиналната форма на Словото.

со тоа да се докаже нашата способност да ја споделиме Неговата слава.

“Кој има уво, нека чуе, што им зборува Духот на црквите!” Како трагично дека оваа прво време не го слушаше Духот. Наместо тоа, го слушаше човекот. Но, фала му на Бога, во последното време ќе биде група која ќе се зголеми, вистинската Невеста на последниот ден, а таа ќе го слуша Духот. Во тој ден од темнината ќе се врати светлото на чистиот збор и ние ќе се вратиме на моќта на Педесетницата, да посакаме добродојде и повторно доаѓање на Господ Исус Христос.

Сепак, не ме разбирајте погрешно тука. Кога реков дека Бог и Неговите патишта никогаш не се променливи, не велам дека црквата и нејзините гласници не можат да ја променат. Црквата не е Бог. Поради тоа, може да се промени. Но ова го реков дека поради непроменлив Бог со непроменливи начини може да се врати и да се види прв и совршена акт на Бога, а потоа се суди според оваа скала. Ова е направено. Вистинската Црква секогаш ќе се обиде да биде оригинална, со Педесетницата. Вистинската Црква од денес ќе се обиде да биде што поблиску до првата раната црква. И претставници на црквите, кои имаат ист Дух во вас, обидете се да се бидете во близина на Апостол Павле. Тоа нема да биде исто но вистински гласници ќе бидат оние кои се најблиску до Павле, кој бил ослободен од сите луѓе, посветен на Бога и го прогласувал Словото Божјо и објавил исклучиво со силата на Светиот Дух. Никој друг не би не задоволил. Вие мора да почнете од оригиналот. Таков вид на Вистинска Црква секогаш ќе биде онаа која ќе се обиде да ги следи чекорите на нејзиниот основач на Педесетницата и нејзините гласници ќе го следат на апостол Павле, првиот предвесник на првото црковно време. Тоа е толку лесно и толку прекрасно.

Со овој клуч, толку е едноставно, а сепак толку убаво, јас бев во можност со помош на Светиот Дух да ја прочитам книгата на Откровение и историјата и да го пронајдам секое време, било гласник, времетраењето на секоја ера и улогата што секој од нив имаше во Божјиот план на Педесетницата до завршувањето на време.

Од сега да се разбере како расудуваме која беше вистинската Црква (која беше на Педесетницата, и она што беше во времето на апостолите, како што е наведено и во зборовите на книгата на Дела), може да важи истото правило да ни покаже како црквата не успеа. Основната грешка, или грешки, кои се вовлекоа во првата црква и се објавени во книгата на Дела и Откровението и во Посланијата ќе станува повеќе и повеќе видливо да се манифестира во секоја наредно време, додека не се дојде до целосна затемнување на вистината во последната, или Лаодикиско време.

Значи, од овој прв клуч што го добивме од Господ доаѓа вториот и малку помалку прекрасен вистината. Јас реков дека вистинската Црква секогаш се обидуваа да биде како што има во книгата на Дела. Тоа е точно. Но, ние откривме дека Словото, исто така, учи за грешки додека исчезне целосно затемнување на вистината во последниот ден пред појавата на Господ. Сега во нашите умови брзаат прашања: Дали Бог ги напушта своите да паднат во состојба на целосна измама? Во никој случај, бидејќи Писмото вели многу јасно во Матеј 24, 24 “избрани” Не можам да бидат измамени. “Затоа што ќе се појават лажни христоси и лажни пророци, и ќе направат големи знаци и чуда што би, ако е

можно, ги измамиле и избраните.” Што тогаш? Пред нас е јасен одговор. Постои вистинска Црква и лажната црква. Таму е вистинската лоза и лажна лоза. Но, се разбира, ова ќе биде лажна црква, лажна лоза тело, секогаш се трудам да ја повратам на позицијата на Вистинската Црква и тврдат дека таа, а не избраната, е правата на оригиналот. Лажната ќе се обиде да ги убие Вистинските. Така било и во Дела апостолски, како што е наведено седум пати тие се занимаваа со различни посланија. Тоа беше тоа. Така е и сега. Па тоа ќе биде. Тоа не може да се промени.

Ајде сега се многу внимателни за да не се направи грешка на оваа точка. Затоа, ние ќе го бараме Зборот за да се потврди ова тврдење. Да се вратиме на почетокот на книгата Битие. Во градината на Едем биле две дрва. Еден е добар, еден е болен. Еден произведува живот, други произведува смртта. Имаше две деца, кои првично принесуваат жртви на Бога. Дозволете ми да повторам дека, тие и двете нудат жртви на Бога. Битие. 4, 3 - 5: “А на време Каин му донесе на Господа дар од плодовите Авел исто така понудени од првината на стадото свое и Господ беше со почит кон Авел и на неговата жртва, но на Каин и неговата жртва, тој немаше почит...” Но, еден (Каин) беше зло, бидејќи беше од неговиот татко (лукавиот), а Авел е праведен пред Господ. Повторно има две деца на иста матичното тело. Тие беа близнаци на Исак и Ревека. Една од нив беше избран Божји, а другиот расипан. Двајцата го славеа Бога. Во секој случај злостниот го мразеше праведникот и го прогонуваше. Во некои случаи на злото уништени праведните. Но информации. Тие беа заедно розафени. Обрнете внимание Заедно живееле. Двајцата ги имаа правото на наследство и го славеа Бога.

Овие илустрации совршено ја опишуваат споредбата на Господ Исус Христос, кога рече дека царството небесно прилега на човек кој посеал добро семе, со цел тогаш да дојде непријателот и да засади какол меѓу доброто семе. Бог не го засади коколот Сатаната го посади коколот точно меѓу добро семе на Бога. Овие два вида на растенија (луѓе), од две различни семиња, растеа заедно. Јадеа храна во една иста земја, делеа исто сонце, дожд, и сите други благодати, и двете беа собрани во нивното време. Гледате ли? Никогаш немој да ги заборавиме овие вистини додека ги проучувам црковните времиња и подоцна печатите.. И пред сè, да не заборавиме дека во оваа последно време коколот се врзува за запалување додека Пченицата Господ ќе ја собере во Амбари.

Сакам да ја помине оваа мисла до крај, па ајде да одиме еден чекор понатаму. Дали некогаш сте ја проучувале историјата на Пробудувањето? Пробудувањето означува движење на Бога со сила. И секој пат кога Бог ќе почне, постои сатаната, кој, исто така, започнува.

ЗАКЛУЧОК

“... на победникот ќе му дадам да јаде од дрвото на животот, кој е во средината на рајот Божји.” Што е возбудливоста таа мисла. Тоа е дрвото на животот во Едемската градина, која не можеше да се пристапи поради Адамовиот пад сега е дадена на победникот. Херувим чувари со пламен меч ставени во обвивка. Но, тој не беше ставен во ножницата пред ножот да му е раскрвавен со крвта на Јагнето. Дозволете ни да се размислува за време на оваа вистина, сметаме зошто Дрво беше одбиено за Адам и неговото потомство, а сега повторно е на располагање.

Бог сака Неговото создание, човек, да го изразат Неговото Слово. Во Битие, на Адам беше дадено Словото да се живее со него. Но животот живеел од страна на Словото ќе се изрази со зборови. Тоа е вистина, нели? Но дали Адам живеал од тој збор? Не, затоа што требало да живее и од секој збор, а тој не успеа да се обрне внимание на секој збор. Потоа, се појави Мојсеј. Како што беше голем и моќен човек! Сепак, тој, исто така, не успеа да живее по секој збор и пророкот, тип на големиот пророк кој требаше да дојде, не успеа во својот гнев да ги извршува заповедите. И тој исто така беше Давид, големиот крал на Израел, еден човек по срцето Божјо. Тој изневери со прељуба кога беше во искушение. Но, конечно, во полнотата на времето, дојде еден, Главата, самиот Исус, кој исто така, мораше да биде искушуван за да се види дали ќе живее од секој збор што излегува од устата на Бога. Тогаш сатаната бил спречен. За тука беше оној кој живеел со “Напишано е:,” и тоа е Божји одраз Божјото Слово. Тогаш читуван, во совршен ден на крстот како совршено Јагне Божјо за совршена жртва. И на “дрво” Тој се здоби со смртни рани дека ние, преку Него и по Него, да јадеме од дрвото на животот, а потоа да ни даде живот, што ќе овозможи да се победи и да го изрази Словото Божјо.

А со тоа, на овие Синови Божји кои преку Него победија дадена е привилегија на Божјиот рај, и постојаното заедништво со Исус Христос. Никогаш нема да има било каква одвоеност од Него. Каде и да оди, ќе оди на неговата Невеста со Него. Она што е Негово тој го дели со неговата сакана во наследничка почит. Тајните ќе бидат откриени. Темни нешта ќе бидат појасни. Ние ќе се спознаеме како што се знаеме. И ние ќе бидеме како Него. Ова е наследството на победниците кои победија со крвта на Јагнето и зборот на сведоштвото на Исус Христос.

Како ние долго го чекаме тој ден, кога сите кривулестите патишта ќе се израмнат, и ние ќе бидеме со Него, време без крај. Нека Тој ден го забрза своето појавување и нека ние се покориме на Неговото Слово и

Студијата на сексологијата носи дека во многу случаи. Сега би сакал да знам од каде овие луѓе добиваат дека тие се необразовани и никогаш не ја читале Библијата. Но, дури и приказната за потопот е позната во целиот свет, па ова е вистината за падот на човекот е позната. Тие знаеле што се случило таму, во рајот.

Сега тука некој се случува да ме праша ова прашање: Дали Бог и кажал на Ева да внимава за змијата или змијата ќе ја заведе? Сега слушам, Бог не мора да кажува нешто за тоа што ќе се случи. Пазберете ја само сржта на приказната. Тој едноставно го даде Словото. Тој рече да не јадат од спознанието. Причестувајте се од животот. Животот им беше Словото Божјо. Смртта беше нешто што не е зборот на Бог. Таа дозволи да се промени еден збор, тогаш сатаната ја имаше. Бог би можел да каже: "Не собирај повеќе плодови на на стеблото отколку што можеш да изедеш." Сатаната може да каже: "Ете, тоа е сосема во право. Гледаш, ако ги собереш премногу ќе изгние. Но, тука е метод за зачувување на овошје, а сепак во исто време можете да ги собереш сите што го сакате. Така што гледате, можете да имате на вашиот начин и Божјиот пат во исто време." Гаволот ќе ја имаше таму. Кој е виновен во еден сегмент на законот го сруши целиот закон. Не се поигрувајте со тој збор. Тоа е токму она што се случи во Ефешко Време пред да заврши околу 170 по Христа.

А што е тоа што Дрвото произведуваа? Дрвото на знаењето произведува смрт. Каин го убил својот брат Авел. Злиот го убил праведниот, тоа ја постави основата. Тој ќе ја задржи таа шема, додека се обнови се што беше речено од страна на пророците.

А Дрвото на спознанието произведе паметни луѓе, и гласовити луѓе. Но нивните патишта се патишта на смрт. Божјите луѓе се едноставни, но духовни, го почитуваат Бог и природата, смирено обрадувајќи ја земјата, се грижат за вистината наместо богатството. Семето на змијата донесе огромна трговија, прекрасни пронајдоци, но со сето ова доаѓа смртта. Нивниот барут и атомски бомби убиваат во војна и во време на мир нивните механички пронајдоци, како што се автомобили, убиваат дури и повеќе во време на мир од војната пронајдоци срушени во време на неволја. Смрт и уништување се плодовите на неговиот труд.

Но, тие се религиозни. Тие веруваат во Бога. Тие се како татко им, сатаната и нивниот предок, Каин. И двајцата веруваат во Бога. Тие одат во црква. Се мешаат со праведниците, како плевелот се меша со пченица. Притоа ги менува производите како николаитската религија. Го шири својот отров во секој обид да се уништи семето на Бога како Каин го убил Авел. Не постои страв од Бога пред нивните очи.

Но Бог не губи ниеден од своите. Тој ги чува дури и во смртта, и тој вети дека ќе ги воскресне во последниот ден.

Тоа никогаш не изневерува. Во деновите на големите велшки Пробудувања (и повеќето луѓе не го знаат) наскоро беа полни санаториуми и пеколот на сила главно се манифестира да привлече внимание кон Бога. Пишува дека луѓето во времето на Весли правеа најмногу неверојатни нешта што несомнено беше на сатаната се обидуваа да се потсмеваат на добрината и силата Божја. Тие велат дека во Лутер ден чудото на неговата служба не е во фактот дека тој успешно протестираа против Римокатоличката црква, тоа е чудно во фактот дека тој може, и остана воздржан и нормален меѓу фанатици, кои често беа исполнети и водени со погрешно духови. И ако не сте запознаени со служба на последните денови, ќе забележите истата инвазија на лажни и зли духови. Тоа мора да биде така. Така, се надевам и верувам дека сте духовно доволно за да се разберете.

Само да се запечати оваа точка на преплетување на вистински и лажни лози и ги покажува два духа кои се на дело, ајде да погледнеме во 1 Јован 4, 1 - 4, и Јудина 3, 4, 12. "Возљубени, не верувајте му на секој дух, туку испитувајте ги духовите: дали се од Бога, бидејќи многу лажни пророци се јавија во светот. По ова познавајте Го Божјиот Дух, и духот на лагата: секој дух, што признава дека Исус Христос дошол во тело, од Бога е. А секој дух, што не признава дека во тело дошол Исус Христос, не е од Бога; тоа е духот на антихристот, за кого сте слушале дека иде, па и сега е веќе во светот. Вие сте, чеда, од Бога и нив сте ги победиле (Духот на антихристот): Зошто е поголем Оној (Духот Божји) во вас отколку од оној што е во светот." Јуда 3, 4, 12: "Возљубени, грижејќи се постојано, да ви пишувам за вашето општо спасение, најдов за добро да ви напишам и да ве поправам - да се борите за вистинската вера, која им е дадена на светиите еднаш засекогаш, зашто се вовлекоа некои луѓе, чија осуда е одамна определена, безбожници, што ја обрнуваат благодатта Божја во нечистотијата и се одречуваат од Единиот Господар Бог и Господ наш Исус Христос. Тоа се оние што ги поганат вашите вечери на љубовта, јадејќи со вас без страв и дека самите себе си ќе си напастуваат..." Пред ова Писмото не може да негира дека вистинската Црква и лажната црква се испреплетени, бидејќи тие беа заедно посадени, но беа од различни семиња.

Па мислам дека постои и нешто друго што треба да го знаете. Седум цркви на кои Јован им се обраќа се во Мала Азија, и сите се пагански цркви. Тој не вели ништо за црквата во Ерусалим, која беше главно еврејска со можеби само неколку народите во неа. Причината за ова е тоа што Бог се сврте од Евреите кон паганите. Затоа Бог низ целото црковно време се занимаваат со пагани и ја повикува кон Него Паганска невеста. Ова го прави во "црквено време" и "полнотата на народите", една и иста работа. Дела 13, 44 - 48: "Во идната сабота се

собра скоро целиот град да го чуе словото Божјо. Но Јудејците, кога видоа многу народ, се исполнија со завист и му противречеа на она што го зборуваше Павле и хулеа. Тогаш Павле и Варнава им рекоа отворено: 'Словото Божјо требаше најнапред вам да ви се проповеда, но кога вие го отфрлате и сами покажувате дека не сте достојни за вечниот живот, затоа, еве, ние се обраќаме кон незнабошците. Зашто Господ така ни заповеда: 'Те поставив за светлина на незнабошците, да бидеш спасение до крајот на земјата.' Незнабошците, слушајќи го тоа, се радуваа и го славеа словото Господово и поверуваа сите, кои беа определени за живот вечен." Римјаните 11, 1 - 8: "И така, ви велеам: зар Бог го отфрли Својот народ? Никако! Оти и јас сум Израилец, од семето Авраамово, од коленото Венијаминово. Бог не го отфрли Својот народ, кој однапред Го разбра. Или, пак, не знаете што кажува Писмото за Илија, како тој Му се пожали на Бога од Израилот, велејќи: Господи, ги избија пророците Твои и ги раскопаа жртвениците Твои; јас останав сам, и сакаат да ми ја земат душата. А како му вели Божјиот одговор: 'Си оставив седум илјади мажи, кои не ги преклонија колената пред Ваала.' Така е, пак, во сегашно време; остатокот се спаси по избор на благодатта. Но, кога е по благодат, не е по дела; оти благодатта веќе не би била благодат. Ако, пак, е по дела, тоа веќе не е благодат; зашто инаку делото не би било веќе дело. А што? Израилот не го доби она, што го бараше; избраните, пак, го добија, а другите се ожесточија, како што е напишано: "Бог им даде дух што не чувствува: точи да не гледаат, и уши - да не слушаат, дури до денешниов ден."

Римјаните. 11, 25 - 29: "Не сакам, браќа, да не ја знаете таа тајна - за да не бидете горди - дека слепотија на еден дел од Израилот му падна, додека не влезат незнабошците, колку што е потребно, и по таков начин целиот Израил ќе се спаси, како што е напишано: 'Ќе дојде од Сион Избавителот и ќе ја отстрани безбожноста од Јакова. И тоа им е ним завет од Мене, кога ќе ги одземам нивните гревови.' Што се однесува до Благовестието, тие се непријатели поради вас; но во изборот тие Му се омили на Бога заради татковците, зашто Бог нема да се покае за даровите Свои и повикот."

Овие седум цркви се наоѓаат во Мала Азија, содржат одредени карактеристики, во античкиот период, кога станаа зрел плод за подоцнежното време. само никнуваа растенија од семе, да подоцна има зрела жетвата како Исус рече: "Зашто, ако дрвото е зелено, што ќе се случи кога е сува?" Лука 23, 31.

ПОРАКА ЗА ЕФЕШКО ЦРКОВНО ВРЕМЕ

Откровение 2, 1 - 7

"На ангелот на Ефеската црква напиши му: Ова го вели Оној, Кој ги

како што е основана од страна на Каин. И тоа е чудно, но вистинито, овие исти проучаватели никогаш не ни кажаа како што беше тоа што Каин беше еден вид на човек тој беше додека Авел и Сет беа на духовното, побожна линија. Фактички, Каин требало да биде духовен и Авел помалку духовен, и Сет дури и повеќе, и право на одредување на линија, бидејќи секоја следна генерација секогаш завршуваше подалеку од Бога. Но, не, Каин излегува како зло како никој никогаш не е опишан бидејќи насилно се спротиставува на Бога и Словото.

Сега ајде ова да се знае: Писмото не се игра со зборовите. Што и да е во записникот е таму за помазаните очи да видат. Тоа е таму за одредена цел. Во тој збор што се вели, Битие 3, 20, "И Адам наименува Ева неговата сопруга, бидејќи таа беше мајка на сите живи." Но, без Писмо никогаш не вели дека Адам е татко на сите живи. Ако не е оваа конотација да биде ставен врз Битие 3, 20, зошто би се спомнало дека Ева е мајка на сите, и нема ниту еден збор кажано за Адам? Факт е дека иако Ева беше мајка на сите живи, Адам не беше татко на сите живи.

Во Битие 4, 1, Ева рече: "Имам добиено машко чедо од Господа." Таа не препишува на Адам татковството врз Каин. Но, во Битие 4:25, таа вели: "... Зашто Бог, ми назначил друго семе, наместо Авела, кого го уби Каин." Таа не вели дека Бог и дал друго семе - тоа би бил Христос, бидејќи тој е даден. Овој син, Сет, беше назначен наместо на Авел. Таа го препознава синот, кои дошол од страна на Адам; таа не го признава Каин зошто тој дојде од змијата. Кога таа вели друго СЕМЕ, наместо на Авел, таа вели дека Каин беше поинаков од Авел, бидејќи ако тие беа на ист татко таа би требало да се каже: "Дадено ми уште од Семето."

Јас не верувам дека сето она што го читав, но тоа е, секако, чудна работа дека Од Изданието Лифе од 1 март 1963 година, известуваат дека психијатри велат дека токму истото што се зборува. Сега знам дека сите психијатри не се согласуваат едни со други, но тука е. Стравот од змии не е свесна одвратност, но е несвесно. Ако беше природниот страв луѓе само ќе среќно стоеа фасциниран пред горила или лав. Нивните несвесни мисли ги чуваат загледан во змии. Тоа е привлечност на змии е несвесно сексуална. Дека тоа е низ вековите се гледа од страна на луѓе во генерација по генерација минува низ истото. Змии секогаш биле и секогаш ќе бидат одбивно привлечни. Змијата секогаш бил синоним за кој што е и добро и лошо. Тоа е фалички симбол низ вековите. Само точно како опис на рајската градина, ќе најдеме змијата персонификација на страстно зло.

Тоа е речиси универзална меѓу различните племиња необразовани дека змијата е поврзана со секс, а често со нејзе прославувана.

Бог повторно имаше заедништво со човекот. Потоа, тука е за да дојде денот кога Бог ќе се појави во телото, и со помош на Неговото понижување Тој ќе се врати кај паднатиот човек и да го направи заедничар на тој живот вечен. Откако ќе го видите ова, може да се разбере семе на змијата и знам дека тоа не беше јаболко што Ева јадеше. Не, тоа е деградација на човештвото од страна на мешањето на семето.

Сега знам во одговарање на едно прашање уште еден е способен да излезе, и луѓето ме прашуваат: "Ако Ева падна на тој начин, што направил Адам, зашто Бог ја свали вината на Адам?" Тоа е едноставно. Словото Божјо е засекогаш се населило во небото. Пред да се направи една трошка Свезден прав, тоа Слово (Божјиот закон) е таму токму како што е напишано во нашата Библија. Сега Зборот не учи дека ако жената го остава својот сопруг и оди со друг човек, таа е прељубница и повеќе не е во брак, а сопругот е да не ја врати назад. Тој збор е вистина во Едем, како што беше точно кога Мојсеј го пишуваеше законот. Зборот не може да се промени. Адам ја врати назад. Тој знаеше точно она што тој го прави, но тој тоа го направи. Таа беше дел од него, и тој е подготвен да ја земе одговорноста врз себе. Тој не сакаше да ја пушти. Значи Ева зачна од него. Тој знаеше дека сака. Тој знаеше точно што ќе се случи со човечката раса, и тој ја продаде човечката раса во грев за да може да ја има Ева, бидејќи тој ја сакаше.

И така се родени овие два сина. Синови кои ќе бидат татковци на човечката раса дека дури и сега е се загадено. А што кажуваат списите за нив? Читање на списот. Јуда 14, "И Енох, седмиот од Адам, прорекол ..." Битие 5 е глава на родословието на Енох. Вака изгледа тоа родословие: 1. Адам, 2. Сет, 3. Енос, 4. Кенан, 5. Маалалеил, 6. Јаред, 7. Енох. Забележете дека Каин не се споменува. Линијата на Адам оди преку Сет. Ако Каин беше дете на Адам, законот на раѓање би дале Каин да има право на лоза. Исто така, мора да се напомене дека внимателно во Битие 5, 3, таа вели дека "Адам живееше сто и триесет години и му се роди син на нему сличен, син на својот лик, како на неговиот лик, и го наменува Сет." Никаде не се кажува дека Каин беше сличен на Адам, сепак, тој би требало да биде неговиот син, за правото на репродукција е нагласено дека секоја селекција е по неговото лик. Ние исто така мора да признаеме фактот дека и во двата родослови во Битие и Лука, Каин не се води. Ако Каин беше и синот на Адам некаде ќе беше запишано за Него "Каин, кој бил син на Адам, кој бил син на Бог." Тоа не се кажува дека за тоа не може да се каже тоа.

Се разбира за долго време проучувајќи две линии на мажите: од кои едната беше побожна линија најдена во Сет и другата безбожна линија

држи седумте ѕвезди во десницата Своја, Кој оди посреде седумте светилници - ги знам делата твои, трудот твој и трпението твое, и дека не можеш да ги трпиш лошите; знам дека си ги испитал оние што себеси се наречуваат апостоли, а не се, и дека си нашол оти се лажци; дека си претрпел и дека имаш трпение, дека си се трудел за името Мое и дека не си се уморил.

Но сум против тебе, зашто ја остави својата прва љубов.

Спомни си од каде си паднал, и покај се, и врши ги поранешните дела; ако не, скоро ќе ти дојдам и ќе го преместам светилникот твој од местото негово, ако не се покаеш.

А ова го имаш, ги мразиш делата на николаитите, кои што и Јас ги мразам.

Кој има уво, нека чуе, што им зборува Духот на црквите - на оној, што победува, ќе му дадам да јаде од дрвото на животот, кое што е среде Божјиот рај."

ГЛАСНИК

Гласник (ангел) на црквата во Ефес бил апостол Павле. не може да се негира дека он е гласник на прво време на незнабожечка ера. Иако на Петар, му се даде власт да ја отвори вратата на народите, на Павле е дадено за да им биде апостол и пророк. Тој беше пророк-гласник на народите. Неговата пророчка служба, која доби целосно откровение на Слово за народите, се гарантира и кредибилитетот како нивен апостолски гласник. Со ова се согласија и другите апостоли во Ерусалим. Галатјаните 1, 12 - 19: "Зашто ни јас го примив, ниту го научив од човек, а преку откровението на Исуса Христа. А сте слушале и за моето некогашно поведение во јудејството, дека прекумерно ја гонев Божјата црква, и ја разорував; и дека во јудејството напредував многу повеќе од мнозина мои врсници, бидејќи бев голем ревнител за татковските преданија. А кога Бог, Кој ме избра од утробата на мојата мајка и ме призва преку Својата благодат, благоволи во мене да Го открие Својот Син, за да благовествувам за Него меѓу иновците - веднаш не го прашав ни телото, ниту крвта, ниту, пак, отидов во Ерусалим при оние, што станаа апостоли пред мене, туку заминав за Арабија и пак се вратив во Дамаск. А на три години потоа отидов во Ерусалим за да се видам со Петра, и останав при него петнаесет дена. Други, пак, од апостолите не видов освен Јакова, братот Господов." Галатјаните 2, 2: "А влегов по откровение и им го изложив на верните, посебно на највидните, Благовестието што Го проповедам кај незнабошците дека не трчам залудо или, пак, залудо сум трчал." Галатјаните 2, 6 - 9: "А во врска, пак, со највидните - какви и да биле тие некогаш, мене ми е сеедно: Бог не го гледа човекот по лице - тие

ништо не ми дадоа. Туку, напротив, кога видоа дека мене ми е поверено да благовестам на необрезаните, како на Петра - на обрезаните, - оти Оној, Кој му помогна на Петра во апостолството меѓу обрезаните, ми помогна и мене меѓу незнабошците - и кога узна за благодатта што ми е дадена, Јаков, Кифа и Јован, кои се броеја за столбови, ни ја подадоа мене и на Варнава раката и се согласија ние да отидеме при незнабошците, а тие - при обрезаните." Римјаните 11, 13: "Вам, на незнабошците, ви велама: до колку сум апостол на незнабошците, јас ја прославувам својата служба."

Павле ја основал црквата во Ефес околу средината на 1 век. Ова ни овозможува да се одреди датум за почеток на Ефешко црковно време; околу 53 година по Христа.

Неговиот начин на служење постави модел кој ќе ги земат сите идни Гласници, а всушност се поставува шаблонот за секој вистински проповедник на Бога, иако не се постигнаа такви височини во пророчките области на она што постигнал Павле. Службата на Павле имаше трострук квалитет и беше како што следува:

Прво Павле бил апсолутно верен на Словото. Никогаш не отстапил од неа, без разлика на цената. Гал. 1, 8 - 9: "Но ако и ние, или ангел од небото, ви проповеда друго евангелие, различно од она што го проповедам за вас, нека биде проклет! Како што рековме порано и сега пак велама: ако некој проповеда друго евангелие, различно од она што го примивте, нека биде проклет!" Гал. 2, 11, 14: "А кога дојде Петар во Антиохија, јас лично му се спротивставив, оти се беше изложил на осудување; А кога видов дека тие не постапуваат точно според евангелската вистина, му реков на Петра пред сите: кога ти, кој си Јудеец, живееш како незнабошците, а не како Јудејците, зошто тогаш незнабошците ги принудуваш да живеат јудејски?"

Кор. 14, 36 - 37: "Зар од вас излезе словото Божјо? Или, пак, само до вас стигна? Ако некој мисли дека е пророк или исполнет со дух, нека разбере дека ова што ви го пишувам се Господови заповеди."

Забележавте дека Павле бил неорганизиран, но воден Духот, како кога Бог му нареди на Мојсеј да го изведе Израел од Египет. Павле не го испратил Советот од Ерусалим, ниту против него имаше некој авторитет или јурисдикција. Бог, и само Бог, го испрати и успеа. Павле не е од мажите, туку од Бога. Галатјаните 1, 1: "Павле, апостолот, повикан ни од луѓе, ниту преку човек, туку преку Исуса Христа и Бога Отецот, Кој Го воскресна од мртвите." Галатјаните 2, 3 - 5: "Но и Тит, кој беше со мене, иако Елин, не беше принуден да се обреже. Што се однесува, пак, од лажните браќа, кои дојдоа и се вовлекоа да ја гледаат нашата слобода, која ја имаме во Христа Исуса, за да не поробат, ним ни за час не се оставивме да не покорат, та да се запази

на Неговата благодат, при што Он не направи прифатени во Саканиот. во Кого имаме откуп преку Неговата крв, прошка на гревовите, според богатството на Неговата благодат каде што Он изобилуваше кон нас во секоја мудрост и разумност; Ја направи позната на нас тајната на Својата волја, според Неговата волја, што Он наумил во себе: дека во Времената на полнотата на времето Тој може да не собере заедно во еден и сите нешта во Христос, како што се на небото, и кои се на земјата. Па дури и во Него, во кого, исто така, ги имаме прибавено наследство, се предодредени според намената на оној кој дејствува сите работи по советот на Својата волја." Откровение 13, 8, "И му се поклонија сите жители земни, чии имиња не се запишани во книгата на животот при Агнецот, заклан од созданието на светот." Но, дека животот не можеше, а да не би, се делел на било кој друг начин, освен преку начинот на "Бог се манифестираше во тело". Ова беше дел од Неговата вечна и предодредена цел. Овој план е да се биде за пофалба на славата на Неговата милост. Тоа беше планот на спасението. Тоа беше планот на спасението. Сега слушај ме внимателно. "Бог е Спасител, тоа беше потребно да предопредели Тој човек кој ќе му треба спас, со цел да се даде причина и цел на постоење." Тоа е сто отсто точно и множество на Светото Писмо, го носат надвор како што тоа го истакна стих од Римјаните 11, 36: "Зошто се е од Него, и преку Него и за Него. Нему слава во вечни векови! Амин." Човекот не може директно да дојде и да се причестуваа од тоа дрво на животот во средината на градината. Дека вечниот живот на дрвото мораше да стане Тело. Но, пред Бог може да се подигне и да се спаси еден грешник, тој мораше да имаат грешникот да се подигне и да се спаси. Човекот мораше да падне. Падот, кои ќе биде предизвикан од страна на сатаната, мораше да се има тело за да се направи да падне. Сатаната мораше да дојде преку телото, исто така. Но сатаната не може да дојде преку човечко месо за да се направи да падне како Христос што дојде во човечко тело да ги врати тие што паднаа. Но, таму е животно, змијата, толку блиску до човек кој сатаната можел да дојде до таа свер и преку тој свер што ќе може да се дојде до човековото тело и да предизвика пад, и се внесе тоа во човечката раса, како што и Исус еден ден ќе се и Себеси се инјектираа во човечкиот род, во човечкиот организам, па дури и до степен на воскресение каде што ќе имаме тела како при Неговото прославување. Така, тоа што Бог работел овде во градината беше Неговиот предодреден план. И кога сатаната го донесе она што е потребно за целта на Бог, тогаш човекот не може да дојде до дрвото на животот во градината. Сигурно не. Тоа не е време. Но животно (животното предизвика пад, зарем не? Дозволувајте животот на животните да се фрли) е земена, а нејзината крв е пролеана и тогаш

нема креативни сили. Единствениот начин за сатаната е да се постигне она што сака да направи е да ја внесе змијата во Едем, дури и кога тој влезе од зли духови во свињите на Гадара. Бог не влегува во животни; но Сатаната може и сака како да ги постигне своите цели. Тој не можеше да има дете директно од страна на Ева како што Бог имаше преку страна на Марија, па тој влегол во змијата, а потоа ја измами Ева. Тој ја заведе и од неа Сатаната има дете. Каин ги носеше целосно духовните карактеристики на сатаната и анималното (сензуална, телесните) карактеристика на змијата. Не е чудо што Светиот Дух им рече дека Каин беше од лукавиот.

Сега сакам да одиме во некои одредени докази кои имаме дека постои одредена поврзаност помеѓу човекот и животното. Тоа е физичка работа. Дали знаете дека може да се земе станиците на ембрионот од неродениот фетус и да ги вметнете во човечкото битие. Потоа тие клетки на жлезди одат право во човечки жлезди, станици на бубрег одат право во човечки бибрези. Дали можеме да согледаме како фантастичен е ова? Некои разузнавачки водичи оние животински клетки токму на вистинското место. Постои поврзаност помеѓу животните и човекот. Тие не можат да се мешаат и репродуцираат. Тоа беше пробано. Но, тоа мешање се случи назад во градината се случи и хемиски афинитет која сеуште постои го докажува тоа. Во Едем змијата беше исправено суштество. Тој беше близок на човекот. Тој беше речиси човек. Сатаната ја искористи предноста на физичките карактеристики на змијата да го ја измами Ева. Тогаш Бог го уништил тој модел на змијата. Ниту еден друг свер не може да се помеша со човекот. Но, афинитет, е таму.

Сега кога дојдовме толку далеку, да се обидам да се разбистри вашето размислување на оваа тема, така што можете да видите неопходнаста на нашето залагање во "доктрина на змијско семе", како што го имам. Започнуваме со фактот дека имало две дрва во средината на градината. Дрвото на животот е Исус. Други дрво е дефинитивно сатаната, затоа што од она што излезе од плодот на тоа дрво. А сега, знаеме дека и двете од овие дрвја имале однос на човекот или тие никогаш не би биле ставени таму. Тие мора да имаат дел во суверениот план и цел на Бога во нивниот однос кон човештвото и за себе или инаку Бог не може да препише поврзаност. Ова е сето вистински досега, нели е тоа? Сега Словото најмногу дефинитивно е предвидено дека од пред создавањето на Земјата Божјата намера беше да се споделат Неговиот вечен живот со човекот. Ефесјаните 1, 4 - 11: "Според како што не избра во Него, пред создавањето на светот, дека треба да бидеме свети и непорочни во вината пред Него и во љубовта: Не предодреди при посвојувањето како деца од страна на Исуса Христа, според благоволение на Својата волја, за пофалба на славата

во вас вистината на Евангелието."

Второ, неговата служба беше во силата на Светиот Дух, од страна на нејзиниот говорен и пишан збор. 1 Коринтјаните 2, 1 - 5: "И јас, браќа, доаѓајќи при вас, дојдов да ви го соопштам Божјото сведоштво не со возвишена проповед или мудрост, бидејќи не сметав дека е добро меѓу вас да знам нешто друго освен за Исуса Христа, и тоа - Распнатиот. И јас меѓу вас бев во немоќ, и страв, и во голем трепет. И словото мое, и проповедта моја, не се состоеше во убедливи зборови на човечка мудрост, туку во пројава на Духот и силата, та верата ваша да се утврди не во човечка мудрост, туку во силата Божја." Дела 14, 8 - 10: "Во Листра имаше еден човек, немоќен во нозете, кој беше хром од мајчината утроба; седеше и не беше одел никогаш. Тој слушаше кога Павле зборуваше; а Павле, кога се вгледа, виде дека во него има вера да оздрави, па му рече со висок глас: 'Тебе ти велам во името на Господа Исуса Христа: исправи се на нозете свои!' И тој веднаш почна да скока и прооде." Дела 20, 9 - 12: "А едно момче, по име Евтих, седеше на еден прозорец, и, совладано од длабок сон, додека Павле зборуваше многу, се помрдна во сонот и падна од третиот кат, и го подигнаа мртво. Павле, пак, штом слезе, се спушти врз него, го прегрна и рече: 'Не правете смут, зашто душата негова уште е во него!' А потоа, откако се качи горе, прекрши леб, вкуси и зборуваше долго, дури до зори, а потоа отпатува. Тогаш го доведоа момчето живо и не малку се утешија." Дела 28, 7 - 9: "Околу тоа место се наоѓаа имотите на првенецот на островот, по име Поплиј. Тој нè прими и три дни дружељубиво нè гоштеваше. А таткото на Поплиј се разболе и лежеше, страдајќи од треска и болки во стомакот. Павле влезе при него, се помоли и, откако ги положи рацете свои врз него, го исцели. Тогаш, и другите од островот, што страдаа од болести, идеа и се исцелуваа." 2 Коринтјаните 12, 12: "Зашто белези апостолски се извршија меѓу вас во секое трпење, во знаци, чудеса и сили."

Трето, тој е очигледно на работата во неговото служба како што му беше дадена. 2 Кор 12, 11: "Станав безумен со фалбите свои: вие ме принудивте. Вие требаше да ме пофалите, зашто со ништо не сум подолан од врховните апостоли, иако сум ништо." 1 Кор 9, 2: "Ако на други не сум апостол, но на вас сум, бидејќи печатот на моето апостолство сте вие во Господа." 2 Коринтјаните 11, 2: "Но, јас сум љубоморен на вас со Божја љубомора: бидејќи јас ве свршив за еден маж да вие како чиста девица да ве принесам кон Христа." Павле, беше средство за поврзување на многу пагански овци, тој ги храни, се грижи за нив се додека не се донесе праведни плодови и се подготвени да се сретнат со Господа, како дел од паганската невестата.

Во моментот на давање на Откровението, според традицијата, Павле

веќе умрел како маченик, но Јован продолжи и наместо него токму онака како што Павле работел во деновите на неговите служби. Смртта на Павле, пред тоа беше дадена Откровението не се откаже од фактот дека тој е гласникот на Ефешко Црквено Време, бидејќи Он е гласник за сите времиња, без разлика кога ќе дојде, или оди, или кој влијае на времето за Божјата служба што е одраз на Словото. Павле беше човекот.

ГРАД ЕФЕС

Градот Ефес бил еден од трите најголеми градови на Азија. Тој често се нарекува третиот град на христијанската вера, Ерусалим е прв, и втора е Антиохија. Тоа беше многу богат град. Власта беше римска но јазикот бил Грчки. Историчарите веруваат дека Јован, Марија, Петар, Андреј и Филип, тие сите беа погребани во овој прекрасен град. Павле, кој во овој град ја основал од вистинската вера, тој беше свештеник тука само три години, но кога тој беше отсутен од стадото постојано беше во молитва и мисли за нив. Тимотеј беше нејзин прв епископ. 1 Тим. 1, 1 - 3: "Од Павла, апостолот на Исуса Христа, во повелба на Бога нашиот спасител и Господа Исуса Христа, нашата надеж, до Тимотеја, вистинското чедо по вера. Благодат, милост, и мир од Бога Отецот наш и Христа Исуса нашиот Господ! Како што на тргнување за Македонија те молев да останеш во Ефес, така и сега те молам да им заповедаш на некои, да не проповедаат друго учење."

Само името на Ефес има чудно комплексно значење, "чија цел " и "опуштено". Големите надежи на оваа време, кои започнаа со полнотата на Светиот Дух, "длабочината на Бога", според кој тие беа повикани кон Севишниот Бог, почнале да се колебаат со претпазлив став. Помалку нетрпение и следењето на Исус Христос почнаа да се манифестираат како знак дека во идните времињата на физичка градба, наречена црквата, потона со ужасите на "длабочините на сатаната". Овој период се враќа на старите гревови. Ефешка Црква Ја остави својата прва љубов. Посадени беа ситни семки во тоа Ефешко време затоа растеа во духот на заблудата додека сите нечисти птици не се населат на неговите гранки. Малото растение ќе изгледаа толку невино и размислување дека Нова Ева е (новата црква) и сатаната повторно почна да заведуваа. Ефес нејзината времена шанса беше за најдоброто од Бога и за кратко време се опушти и доминираше во тој момент со невнимание сатаната го засади семето на целосна пропаст.

Самата религија во Ефес совршено типична на оваа прво црквено време и ја одредува насоката на времето да дојде. Прво, величествениот Храм на Дијана, која била изградена пред толку многу години, во чии свети палати наоѓаме обична и најмалку видлива

скитник по земјата, кој ќе ме најде ќе ме убие."

Обрнете внимание на точниот начин на евиденција на Божјиот запис кој ги поставува на сметка на раѓањето на Каин, Авел и Сет Битие 4, 1: "И Адам ја знаеше неговата сопруга Ева, и таа зачна и го роди Каина, и рече. имам добиено машко чедо од Господа и таа повторно го роди брат му Авел." Битие 4, 25: "И Адам повторно ја спозна неговата сопруга,.. и таа роди син, и го именува Сет..." Постојат три сина роден од два дела на телесни односи од страна на Адам. Библијата е точна и совршен Божји збор, ова не е грешка, но е запис за нашето осветлување. од тројцата синови се родени од два дела од страна на Адам, сте сигурни дека еден од овие три не беше син на Адам. Бог има запис на овој точен начин. Да ни покаже нешто. Вистината на предметот е дека Ева во нејзината утроба има два сина (близнаци) од одделни импрегнации. Таа носи близнаци, при што кај новиот зачеток беше пред Авеловиот. Видите ги оние близнаци повторно. совршен тип како и секогаш. за оние кои мислат дека тоа не е можно, да се знае дека на медицинска евиденција се полни со случаи каде што жените ги носат близнаци, кои беа од посебно јајце клетки и посебно оплодување со оплодување на јајцата, освен, и не само тоа, но некои од записи покажуваат дека близнаците се родиле со посебни мажи. Неодамна покриеност низ целиот свет беше дадена на норвешка мајка, која го тужи својот сопруг за поддршка на себе и своите близнаци, од кои едниот беше бел а другиот, црн. Таа призна дека имала љубовник црнец. На две концепции беа околу три недели. Во Бомонт, Тексас, во 1963 година, во записникот повторно поставени повеќебројно раѓање повеќе близнаци при што бременост е многу денови, освен, всушност, толку многу што на жена речиси умре заедно со едно дете при пораѓање.

Сега, зошто тоа треба да биде така? Зошто е тоа дека семето на змијата мора да дојде на овој начин? Човекот беше создаден за Бога. Човекот требаше да биде и храм на Бога. Местото на Божјата починка (Светиот Дух) беше човек, храмот. Дела 7, 46 - 51: "Кој нашол милост пред Бога, и посака да се најде шатор за Бог Јаковов А Соломон го изградил кука Севишниот не живее во храмови направени со раце, како што вели пророкот, небото е Мој престол, а земјата е мое подножие: што кука ќе ли се изгради ми вели Господ: 'Кое е местото на мојот одмор.' Нее ли Мојата рака ги направи сите овие работи? Вие тврдоглави и необрезани по срцето и ушите? И вие секогаш Му се противевте на Светиот Дух како татковците ваши, така и вие." Сатаната го знаеше ова сето време. Тој, исто така, сака да се всели и живее во човекот како што сака и Бог. Но Бог тоа право го превзеде за себе си. Сатаната не може да го направи тоа. Само Бог се појави во човечкото тело. Сатаната не може и не може да го направи тоа. Тој

Ова е дел од Светото Писмо откровение за тоа буквална змијата семе сее во земјата, исто како што имаме случај во Лука 1, 26 - 35, каде што е утврдена точната сметка за тоа како семето на жена дојде до физичка манифестација за разлика од инструменталноста на човекот маж. "А во шестиот месец беше испратен од Бога ангелот Гавриил во галилејскиот град, по име Назарет, при една девојка, свршена за маж по име Јосиф, од домот Давидов; а името на девојката ѝ беше Марија. И кога влезе ангелот при неа, рече: 'Радувај се, благодатна! Господ е со тебе! Благословена си ти меѓу жените!' А таа, штом го виде, се уплаши од зборовите негови и помисли: 'Каков е овој поздрав?' И ѝ рече ангелот: 'Не бој се, Марија, зашто си нашла милост пред Бога; и ете, ти ќе зачнеш во утробата и ќе родиш Син, и ќе го наречеш со името Исус. Он ќе биде голем и ќе се нарече Син на Севишниот; и ќе Му го даде Господ Бог престолот на Неговиот татко Давида; и ќе царува над домот Јаковов секогаш, и царството Негово нема да има крај.' А Марија му рече на ангелот: 'Како ќе биде тоа, кога јас не знам за маж?' 'Светиот Дух ќе слегне на тебе и силата на Севишниот ќе те осени; па затоа и роденото ќе биде свето и ќе се нарече Син Божји.'" Како што семето на жената беше буквално Самиот Бог репродукција во човечко тело, па семето на змијата буквален начин дека сатаната покажа дека може да ја отвори вратата на човечката раса, за сатаната тоа беше невозможно (затоа што е создадена само како духовно битие) да се репродуцира на кој начин Бог Самиот репродуцира, па нашиот случај на Битие кажува како тој го произведува неговото семе и го воведи и пушти во човечкиот род. Запомни, исто така, дека сатаната е наречена "змија". Ние зборуваме за неговото семе или вметнување во човечката раса.

Пред Адам и физички да ја знаеше Ева, змијата, исто така, ја знаеше пред него. И дека роден од тоа беше Каин. Каин беше на (роден од) "лукавиот". 1 Јован 3, 12. Светиот Дух ни во едно место не можел Адам да го нарече "зло" (затоа што тој не е татко на Каин) и на друго место тој Адам го нарекува "Син Божји", како што беше од создавањето. Лука 3, стих 38. Каин стана како татко му, носител на смрт, убиец. Неговото спротивставување на Бог целосно кога ќе се соочи со Семоќниот во пост. 4, 5, 9, 13, 14, укажува на тоа дека извршувањето апсолутно не личи на човек, и се чини дека го надминуваат секој случај ние сме во Светото Писмо во врска со справувањето Сатаната со Бога. "Но, на Каина и на неговите дарови не ги почитувам. Затоа Каин се разгневи многу, а лицето му падна. И му рече Господ на Каина: 'Каде е брат ти Авел?' 'Не знам - одговори -. Дали сум јас чувар на братот мој?' И Каин му рече на Господа: 'Мојата казна е поголема отколку што може да се справи. Ти ме казни овој ден од лицето на земјата, ќе биде скриен од твоето лице, и да бидам во бегство и

фигура на Дијана од она што може да се замисли. Тоа апсолутно не е слична и со било кој друг на своите ликови сместени во други храмови посветени на неа. Таа едноставно беше речиси безобличната женска фигура која на крајот се спои со парче дрво кој е врежан. Беа формирани две нејзините раце на два едноставни железни решетки. Како совршено ова го опишува духот на антихристот, објавен во првото време. Таму тој беше ослободен, меѓу луѓето, а сепак, таа застанала на форма која би ги известила луѓето. Сепак, двете раце на железни решетки покажаа дека неговата намера била да го скрши на Божјото дело, и да ја освои својата територија. Се чини дека никој не го ни забележал она што го прави. Но еден ден со железни рацете на "дело" да стане "доктрина" и неговата доктрина станува закон на империјата.

Ред и службата во храмот храм исто така, открива многу повеќе. Постојат свештеници кои биле евнуси. Тоа е стерилно свештенство шаблонска стерилност на мажи кои ќе талкаат далеку од Словото, бидејќи луѓето кои тврдат дека го знаат Бога, освен од Словото со неплодни живот се стерилни евнуси. Второ, храмот е во нејзините граници имаше девици свештенички кој настапуваа на верските ритуали на храмот. Тоа навестува ден кога на церемонијата и форма, ритуалот ќе го заземе местото на Светиот Дух и харизматичната манифестација веќе нема да го исполни храмот Божји. Над сите нив беше првосвештеникот, човек со политичка моќ и влијание на јавноста за пребојување на она што веќе беше во тек, но не и премногу очигледно, а тоа е дека црквата наскоро ќе му биде предадена на раководството на човек со планови и амбиции на луѓето и на човекот "вели Духот Свети" веќе нема да биде жива реалност. И сите од нив беа во храмот робови кои немале друг избор освен послушност кон верската хиерархија. Она што ова може да значи, освен дека ќе дојде денот кога овластеното свештенство, на државата и замена на верувања, догми, и човечкото раководење Словото и Светиот Дух Црквата, за поробување на народот, а лидерите се насладија во незаконски стекнатото богатство и уживаа со валкани задоволства. Сиромашните луѓе, која би требало да служат во хармонија со Бога, тие станале слуги.

ИСУС НЕГОВИОТ ГЛАСНИК И ЦРКВИ

Откровение 2, 1: "... Ова го вели Оној, Кој ги држи седумте свезди во десницата Своја, Кој оди посреде седумте светилници." Ова е оној за кого се вели: "Овој Исус е Господ и Христос." Ене го, Единствен Семоќен Господ Бог и со Него нема друг. Ене го, Спасителот ("... спасението е од Господа." Јона 2,9), одеше посред црквите низ седумте времиња. Она што тој беше во првите години, тој е во сите

времиња. Тој е со секој верник, Исус Христос е ист вчера, и денес и засекогаш. Она што тој некогаш го правеше, тој се уште и ќе продолжи да го прави тоа.

Така, ќе забележите дека Исус оди сам посред неговите цркви. Со Него не е никој друг. Навистина не може да биде, бидејќи Тој ја спаси и, откако ја купил со Својата крв Тој ја поседува Црквата. Тој е нејзиниот Господ и Господар. Таа му дава сета слава и Тој нема да ја сподели со друг. Со Него нема папа. Со Него нема архиепископ. Марија, мајката на Неговото земно тело, не е со него. Тој не зборува и не се сврти кон Отецот, бидејќи Тој е таткото. Тој не се врти да му нареди на Светиот Дух, затоа што Тој е Бог, вечниот Дух, и неговиот живот е само пулсирачки во црквата кој го дава свој живот и без него нема да има живот. Спасението е од Господа.

Со него немаше никој кога го изоди гневениот огин. Тоа не беше никој друг, но тој виси на крстот и ја даде Неговата крв. Тој е Зачетник и Довршител на нашата вера. Тој е алфа и омега на нашето спасение. Ние сме ангажирани со него, а не за друго. Ние не припаѓаме на црквата. Ние припаѓаме на Него. Неговиот збор е закон. За да не влијае на нас црквата верувања, догми, правила и закони. Да, тоа е Исус одеше во средината на црквите. Да Бог тоа го сака, и дејствува во согласност со Неговата волја. Никогаш немој да забораваш. Имате само една врска со Бога и Бог има само една врска за вас - тоа е Исус, и само Исус.

Тука тој има седум ѕвезди во десната рака. Десната рака ја означува моќта и авторитетот на Бог. Псалм 44, 3: "Бидејќи тие не со меч ја придобија земјата, и нивните мишки не ги спасиле, туку Твојата десница и Твојата мишка и светлината на Твоето лице, зашто Ти беа по волја." Во оваа моќна десна рака седум ѕвезди кои според Откровение 1, 20 се седум црквени гласници. Ова значи дека зад своите гласници на секоја време сопствена сила и власт е на Бог. Тие излегуваат во топлината и силата на Светиот Дух, со зборот. Тие се ѕвезди, бидејќи тие ја рефлектираат светлината. Светлината што тие ја одразуваат е Неговата светлина. Тие немаат своја светлина. Тие не ги палат сопствените огини за да луѓе шетаат во светлината на нивните искри. Од. 50, 11 ноќ, затоа што тогаш ѕвездите излезе. Ноќта е темна полна со гревови затоа што сите (дури и целиот свет) згрешија и се постојано се лишени од славата Божја. Римјаните. 3, 23.

Овие седум гласници го објавуваат Бог. Кој и да ги прима, го прима оној што ги испраќа. Јован 13, 20. Тие зборуваат и дејствува со неговиот авторитет. Тој стои зад нив со сета моќ на божество. Матеј 28, 18 - 20: "И дојде кај Исус и им рече, велејќи: 'Дадена ми е сета власт на небото и на земјата учете ги сите народи, крштавајќи ги во

сведоштвото: Бог ни даде вечен живот, и тој живот е во Неговиот Син." Исус вели во Јован 5, 40: "Но не сакате да дојдете при Мене, за да имате живот." Така, сведоштво, на Словото Божјо, е очигледно е јасно. вели дека животот, вечен живот, е во Синот. Никаде на друго место. Јован 5, 12: "Кој Го има Синот - има живот, тој што го нема Синот Божји - нема живот." Затоа, бидејќи доказите не можат да се променат, ова е сведоштво за животот во Синот... Бидејќи тоа е така, дрвото во градината мора да биде Исус.

Во ред. Ако дрвото на животот на луѓето, тоа е од дрвото за познавање на доброто и злото исто лице. Тоа не може да биде поинаку. Затоа, на праведните и злите застава рамо до рамо таму во средината на градината на Еден. Ез. 28, 13а "во Еден, во градината на Бога, (сатаната) беше."

Тука е местото каде што ќе добиеме вистинско откритие на 'семе змијата'. Тука е она што навистина се случило во Едемската градина. Словото вели дека Ева беше излажана од змијата. Таа всушност беше заведена од змијата. Во пост. 3, 1 вели: "Змијата беше итра од сите полски животни, кои Господ Бог ги створил." Овој свер е толку сличен на човечко суштество (а сепак беше чисто животно) дека тој може да се покаже и да разговараат. Тој беше исправено суштество и беше нешто помеѓу човек и шимпанзо, но повеќе како човек. Тој беше многу блиску до тоа што е човек дека неговото семе можеше, и да се меша со онаа на жената и да предизвика таа да забремени. Кога тоа се случи, Бог ја проколнал змијата. Тој и ја промени секоја коска во телото змија, така што таа мораше да ползи како змија. Човекот е паметен и да ја види врската на човекот со животните и тој се обидува да ја докаже еволуција. Не постои еволуција. Но човекот и животно се мешани. Тоа е една од Божјите тајни кои останале скриени, но тука тоа се откриени. Тоа не се случило за да се врати таму, во средината на рајот кога Ева се сврте настрана од животот да ја прифати смртта.

Забележете го она што Бог го вели во градината. Пост. 3, 15: "Јас ставам непријателство меѓу тебе и жената, помеѓу Твоето семе и нејзиното семе, Тој ќе ги ги газе главата, а ти ќе го каснуваш во петата." Ако кредибилитетот на зборот дека жената навистина имаше семе, тогаш змијата секако, исто така имала семе. Ако семето на жената беше машко дете од страна на човек, а потоа на семето на змијата ќе мора да биде иста шема, а тоа е да се роди од страна на друг човек, машко. Не студент кој не знае дека семе на жената беше Христос кој дојде преку Бог, од човек. Исто така е подеднакво добро познато дека на предвидените загуби змијата главата беше всушност пророштво за она што ќе се постигне против сатаната Христос на крстот. Таму ќе биде на крстот Христос ја здружи главата на сатаната, а сатаната ќе го каснува во петата на Господ.

случува овде е само почеток. Тоа ќе биде мало дрво кое беше посадено да расте. Таа ќе се зголеми во текот на времето. Ова е, според тоа, порака за секој христијанин преку секој период до второто Христово доаѓање. Да, тоа е, поради тоа што вели Светиот Дух. Амин.

ВЕТЕНАТА НАГРАДА

Откровение 2, 7: "... на оној, што победува, ќе му дадам да јаде од дрвото на животот, кое што е среде Божјиот рај."

Ова е награда на сите победници на сите времиња. Кога ќе се огласи последниот повик за битка, кога ќе ја положиме својата војна опрема, тогаш ќе имаме починка во Божјиот Рај и нашиот дел ќе биде во стеблото на животот, засекогаш.

'Дрвото на животот'. Зарем тоа не е убав живописен израз? Се спомнува три пати во книгата Битие, и три пати во книгата на Откровението. Тоа е истото дрво на сите шест места и го симболизира токму истото.

Но, што е дрвото на животот? Па, прво на сите треба да знаеме што е дрво. Во Броеви. 24, 6 а Валаам опиша Израел рече дека биле 'дрвјата на алој кои Господ сади.' Дрвата се постојано преку Светото Писмо а се однесува на лица, како и во Псалм 1. Според тоа, Дрвото на животот мора да биде лицето на животот, и дека е Исус.

Значи, во градината на Едем имало две дрва кои стоеа во средината на тоа. Една од нив беше дрвото на животот, а другиот беше од дрвото за познавање на доброто и злото. Човекот треба да живее од дрвото на животот, но не да ги допира другите дрва или тој би умрел. Но, човекот јадеше од другите дрвја и кога го правеше тоа, беше внесен во смрт од страна на својот грев и стана одвоен од Бог.

Значи, тоа Дрво таму во Еден, тоа дрво која е извор на животот, беше Исус. Во Јован, од шесто до осмо поглавје, Самиот Исус се опишува како извор на вечниот живот. Тој ги повика на леб од небото. Тој зборуваше за давање на себе и дека ако човек јаде од Него никогаш нема да умре. Тој изјави дека тој го знае Авраам, и тоа беше пред Авраам. Тој прорече дека Самиот Тој ќе ви даде жива вода и никогаш нема да ожедните повторно, и ќе живеете вечно. Тој е лебот на животот, Изворот на живот, вечното дрво на животот. Тој се врати таму, во Еден, во средината на градината, како и о што ќе биде во средината на рајот на Бог.

Некои мислат дека двете дрвјата во дворот беа само уште две дрва како и остатокот дека Бог се наоѓа таму. Но внимателни Учители знаат дека не е така. Кога Јован Крстител извика дека секирата лежи до коренот на сите дрвја, не зборувал за едноставно природни дрва, но на духовни принципи. Значи, во 1 Јован 5, 11, вели: "И тоа е

името на Отецот, Синот и Светиот Дух, учејќи ги да ги почитуваат сето она што ви го заповедав. И ете, Јас сум со вас и секогаш, до крајот (на времето)."' Затоа, тука се и оние кои се исполнија со Светиот Дух и со вера и оган од Бога, држејќи до словото на вистината, и тој е тука за да ги поддржи. Мислам дека за тоа, а ни еден верник на било које време не треба да плаче во своето срце, "О, кога би можело да се вратам таму на прво време кога апостолите беа испратени за прв пат." Нема потреба да го вртите. Погледот! Го гледам дури и сега се движи во средината на црквите низ сите векови. Гледајте го тој е ист вчера, и денес и засекогаш и дека никогаш не се менува или во суштина или на свој начин. Каде се двајца или тројца собрани во Негово име, Тој е таму меѓу нив! И не само во нивната средина како безгриен набљудувач или како ангел стрелец, но тој што стои се изразува токму она што тој е - Живот и Поддржувач и Дарител на сите добри дарови на црквата. Алелуја!

"Кој оди меѓу седумте златни свеќници." Како значајни се овие зборови кога се гледа во контекст на Светото Писмо, што го опишува "Христос, кој е наш живот". Бидејќи Христос навистина е животот на Црквата. Тоа не е живот. Без него, таа е само религиозен општествен клуб, со незначителна група на луѓе. Како што телото е украсено со скапоцени камења и облечено е уште, па црквата, без разлика што нејзините програми се добронамерни напори не може ништо да се постигне, без Христа, таа е исто така и телото. Но со Него во нивната средина, со Него, кој ги мотивира и станува воодушевување за сите ", тело Негово, полнота на Оној Кој исполнува сè во сè." И во овој момент, тој оди во средината на златни светилници последен пат. Она што беше како одеше во првото време, тој е дури и сега во ова последно време. Исус Христос е ист вчера, и денес и засекогаш.

"Седумте златни свеќници." Исход 25, 31. "И направи светилник од чисто злато; светилникот нека биде излеан; неговиот столб, неговите гранки и чашки со јаболка и неговите цветови - и сите тие на него нека бидат." Вистинската црква е Исус Христос, невестата се, споредува, со чисто злато. Нејзината праведност е Неговата праведност. Неговите карактеристики со свои славни карактеристики. Нејзиниот идентитет се наоѓа во Него. Треба да се одразува она што е. Таа треба да го очитуваат она што Тој го има. Таа нема грешки. Сето тоа е во рамките на слава. Од почеток до крај, тоа е дело на нашиот Господ, и сите негови дела се совршени. Всушност, тоа е собрано и објавено вечната мудрост и совет од Бога. Како некој може да разбира? Како некој може да се разбере? Иако не можеме да го да го прифатиме со вера, затоа што Бог тоа го рече.

Но, не само што е светилник на злато, што беше од ковано злато. Рачно изработен од ковано злато за да нејзините дизајни кои се

дадени од страна на Духот. Дали се тие, во прилог на нејзиниот Господ и Учител, Исус Христос, некогаш постоеле толку многу луѓе се фалсификуваа и консолидираа како Невестата на Исус Христос? Тоа, секако, се надополнува со страдање што Христос и остави. Таа е ограбена. Нејзиниот живот е во опасност. Нејзе ја сметаат како овца да биде заклана. Ја убиваат целиот ден. Многу страдаат, но во сето тоа не возвраќа, ниту е причина некој друг да страда. Оваа прекрасна невеста на Христа е достоинствена за Евангелието. И како злато може да се кове, за разлика од бронза што со ковење би се распукала, тоа злато на Бога ќе го носи нејзиното страдање за Господа, а не свиткано, не пукнато, не уништено, но со опит и истражување на животот во форма нешто како убавина и радост засекогаш.

ХРИСТОС ГИ ФАЛИ СВОИТЕ

Откровение 2, 2 - 3: "Ги знам делата твои, трудот твој и трпението твое, и дека не можеш да ги трпиш лошите; знам дека си ги испитал оние што себеси се наречуваат апостоли, а не се, и дека си нашол оти се лажци; дека си претрпел и дека имаш трпение, дека си се трудел за името Мое и дека не си се уморил."

Колку убаво Спасителот ги фали и оддава признание на своите деца. Тој целосно ја набљудува нивната добра духовна состојба и однесување. Тој знае дека меѓу нив постои слабост, но сеуште не повика против тоа. Нели е Господ таков? Тој знае како да не охрабри во вистинските работи и да не обесхрабри во погрешни работи, сите ние би можеле да научиме добра лекција за управување со Црквата и нашето семејство. И уште подобро, ние би можеле да научиме за сето тоа како добра лекција дека Бог работи со секој од нас, на овој начин. Никогаш немој да се обесхрабруваш. Бог е свет, оти Бог не е немилостив да ја заборави вашата жртва на љубовта. Што и да правиме, дури и да дадеме на некој чаша ладна вода, ќе имаме награда и благослов од Господа.

"Ги знам твоите дела, вашата напорна работа и Вашата упорност." Како што Тој оди во средината на неговата Црква Тој е свесен за страдањата на својот народ и тој се грижи. Како што беше во деновите на ропството во Египет, кога ги слушна нивните повици. Кој никогаш не се менува и уште го слуша плачот на угнетените при одење меѓу нив. Самиот збор значи исцрпеност напор потлаченост. Божјиот народ, не работи само за него во жртвата на љубовта, но со радост да пострада за Него. НепокOLEБЛИВИ во носење на јаремот. Ова е прв пат да претрпе голема прогон. Тие мораа да работат напорно за да со проповедта се шири Евангелието на вистината. Нивните возвишени цели се да му служат на Бога и кога тие се уништени со надеж во животот тие се стабилни и предадоа се на Него кој вети постојана

тие се лажат и да се каже дека тоа е. Историјата докажува дека не е така. Има луѓе кои читаат историја, но креваат рамена и да се вратат не верувајќи лаги. Каде можете да најдете во Словото 'Христов Намесник'? Никој не го зема Неговото место, но сепак го прават и луѓето да го прифатат. Каде Можете да најдете дека 'е дадено откровение' прифатено од Бога, особено спротивно на даденото Откровение? Но сепак, тие го прифатија и се потпираат на него. Каде наоѓате 'чистиштиште'? Каде наоѓате 'миса'? Каде наоѓате 'Пари за плаќање за излез од пеколот'? Тоа не е од Слово, но луѓето кои ги ставија во својата сопствена книга и за донесување одлука на народот, владеат над нив со страв. Каде да најдете дека 'човек има моќ да прости, како Бог'? 'Свирепи волци' е речиси доволно силен збор да ги опише. Николаити. Организација. На човекот над човекот.

Ајде назад кон Бога. Покај те се пред да биде премногу доцна. Гледаш ракопис на сидот. Од страна на судот. Како светите садови биле осквернавени и така го донеле гневот на Бога, сега ја осквернавија светоста на Словото и Духот, а судот е тука, дури пред врата. Покајте се! Покајте се! Вратете се на Педесетницата. Назад кон водство на Светиот Дух. Вратете се на Словото Божјо, зошто да умрете?

ГЛАСОТ НА СВЕТИОТ ДУХ

Откровение 2, 7: "Кој има уво, нека чуе, што им зборува Духот на црквите - на оној, што победува, ќе му дадам да јаде од дрвото на животот, кое што е среде Божјиот рај."

"Кој има уво, нека чуе, што им зборува Духот на црквите." Тоа може да биде дека милиони луѓе ќе ги слушнат овие зборови или прочитаат. Но, колку ќе се обрне внимание на нив? Ние не знаеме. Но оној кој ќе го свитка увото и сакаат да знае за зборовите на вистината, ќе најдете дека Духот Божји го просветли. Ако вашите уши се отворени за Словото, Божјиот Дух ќе направи да го познате вистински збор. Значи, тоа е дело на Светиот Дух. Може да ве научи на вистината, но ако не се отворат вашите уши кон неа, и срцето за да го слушнете, нема да добиете откровение.

Приметете сега кажува Духот на црквите. Во множина, не еднина. Духот не го даде оваа на Јован, да пишува за една локална црква или Ефес, за прв пат. Ова е за сите црковни времиња. Но, ова е црквата на почетокот. И така тоа е како книгата Битие. Она што започна во Битие важи во текот на целиот збор и на крај завршува во Откровението. Така, на почетокот на црквата во Дела на Божјиот план за сето време додека не заврши во Лаодикејско време. Но разгледајте внимателно. Ајде на сите времиња да се обрне внимание, бидејќи она што се

да биде проколнат кој научува различно од неговите проповеди, тогаш е време да се разбудиме и да видиме дека црквата не е веќе контролирана од страна на Светиот Дух, но успеа николаитите. Дела 20, 27 - 30: "бидејќи не пропуштив да ви ја соопштам целокупната волја Божја. Пазете, пак, на себе и на целото стадо, меѓу кое Духот Свети ве постави за епископи, за да ја пасете црквата на Господа и Бога, која ја придоби Он со Својата крв. Бидејќи знам дека по моето заминување ќе се втурнат помеѓу вас луѓи волци, кои нема да го штедат стадото; а и од вас самите ќе станат луѓе, што ќе зборуваат изопачено, за да ги одвратуваат учениците заедно со себеси."

Павле виде дека тоа ќе се случи. Но, тој ги предупреди за ова подмолно свештенството кои ќе дојдат и да ги воведат своите лажни доктрини. Тој знаеше дека ќе се воведат начин на прославување што ги исклучува луѓето од било кое учество во служба на Светиот Дух. Па дури и денес меѓу оние кои тврдат дека се слободни и полни со Светиот Дух нема многу слобода помеѓу лаиците и најдоброто што може да се види е само неколку проповедници со вдихновена проповед додека стадото само седи таму и се обидува да ги апсорбира. Тоа е далеку од Павле, кој рече дека, кога сите ќе се соберат, сите имаат водството на Духот и сите учествуваат во духовна прослава.

Колективната црквата никогаш не ја научила оваа лекција од Светото Писмо ниту од историјата. Секој пат кога Бог ќе не посети со Светиот Дух и луѓето се слободни, брзо да се поврзат само се вратете на истото што го оставиле. Кога Лутер излезе од католицизмот, луѓето биле накратко слободни. Но кога тој починал, луѓето едноставно се организираа како што сметаа дека веруваше и го ставија заедно во своји црковни верувања и идеи и да го отфрлат секој кој вели дека е против она што велат тие. Тие се вратија назад кон католицизмот само во малку поинаква форма. И денес многу Лутерани се подготвени да се вратат сите на почетокот т.е во Католицизмот.

О, да! Во Откровение 12, старата блудница имаше многу ќерки. Овие ќерки исто беа како мајка им. Тие го оставија зборот настрана, се одрекоа од работата на Духот Божји, се поставија пред покајание и да се спречи да му служат на Бога, освен ако тие доаѓаат преку нив или од нивната форма, која е ништо друго туку планот на неверието од самиот сатана.

Каде, ох каде сме духовно? Ние сме во пустина на темнината. Колку далеку сме се оддалечиле од почетокот на црквата. Педесетница од очите и збор не може да се најде. Наследството Апостолска, које изобилува, не се пронаоѓа во Словото. Тоа е човечка измислица. Тој илегално ја заменува вистината дека е Бог, а не човек, поставен во неговите црковните лидери. Петар не беше дури и во Рим. Но сепак,

надомест на небото за она што тие не се откажаа од Него на земјата.

Мислам дека треба да се запре тука и да се справат со мислата дека Божјиот народ секогаш бил и секогаш ќе бидат гонет. Вие знаете дека Битие е почеток на книгата, а што е започнато таму ќе продолжи преку Откровението и никогаш нема да се смени. Таму ќе видиме дека Каин го прогонува и убил Авел бидејќи вториот му угодил на Бога. Тогаш можеме да видиме совршена слика во син на Авраам по телото, Исмаил, кој го задевал и се борел со синот на ветување, Исак. Тука е и Исав кој го мразеше Јаков и тој можел да го убие Јаков ако Бог не интервенираше. Во Новиот Завет дознаваме дека Јуда го предал Исус, додека верски редови од првиот век се обидоа да ги уништат првите верници. Децата на овој свет, кој се раководени од ѓаволот, ги мразат децата Божји, кој се раководени од страна на Духот.

Без разлика колку е христијанин праведен и чесен во јавноста и тоа како добронамерен кон ближниот прави ништо друго освен добрини, тој ќе Го признае Христос како свој Спасител и ќе го признае делувањето и дар на јазици, пророштво, лекување и чуда од Светиот Дух, и ќе биде осуден. Духот на овој свет го мрази Духот Божји, тој не може да го победи Духот Господов, се обидува да го уништи садот во кој е духот на вистината.

Прогони и искушенија се природен и нормален дел на христијанскиот живот. Постои само една работа што можете да направите со нив. Сите предајте ги на Бог, Судијата и нека Неговиот крај е последниот суд. Не можете да го поднесете грешникот,

"И ги искуша нив кои велат дека се апостоли, а не се, и ги најде како лажговци." Овие Ефешаните верува дека Божјиот народ треба да биде свет. Според овој стих, се преземат чекори за да го задржат телото бесквасен од гревот. Тоа е многу очигледно дека одметување веќе започна. Гревот влегол во црквата. Но, тие беа послушни на зборовите на Павле кога рекол да се отстрани злото меѓу себе. Тие биле разделени од страна на луѓето. Излегоа од светот и не им било дозволено да влезат во светот меѓу нив. Тие не толерираа грев во црквата. На нив Светост не беше една линија или сликовито изразување, начин на живот.

"Треба да се тестираат на оние кои тврдат дека се апостоли, но не се, и ги најде како лажговци." Ох, тоа е несовесна изјава. "Треба да се тестираат оние кои себеси се нарекуваат апостоли." Зарем тоа не е претенциозно? Што право имаат луѓето кои себеси се нарекуваат апостоли? И да ги искушувате? О, јас го сакам ова. Тоа е тука во: Галатјаните 1, 8: "Но ако и ние, или ангел од небото, ви проповеда друго евангелие, различно од она што го (веќе) проповедаваме, нека биде проклет!" Тие беа оние кои го донесоа оригиналниот збор за

луѓето. Дека оригиналниот збор не може да се промени, па дури ни нејзината точка, ниту записка. Тој знаел дека Бог е оној кој зборуваше со него, и рече: "Дури и да дојде и да се трудам и да се дадам второ евангелие, и да се се обидам да направи мала промена на она што првично го дадов, јас ќе бидам осуден." Гледаш, Павле знаел дека прво откровение беше точно. Бог не може да даде прво откровение, па потоа второ откровение. А тој не, предомислува да. Тој може да даде откровение, а потоа да го додадете, како што направи во градината на Едем, кога вети дека семето на жената, а потоа подоцна беше утврдено дека не дојде Семето преку Авраам, а потоа подоцна рече дека ќе ги добиете исти крвни линии од Давид. Но тоа беше исто откровение. Само народот бараше повеќе информации за да им помогне да се разбере и да го прифатат. Но Божјото Слово не може да се промени. Семе дојде точно како што е откриено. Алилуја. И да видиме што тие лажни апостоли. Тие дојдоа со свои зборови. Оние Ефесјаните го знаеа Словото што Павле ги учеше. Се исполнуваа со Светиот Дух, Павле положуваше раце. Гледаа оние лажни апостоли во очи и рече: "Ти не кажуваш што учи Павле Вие, значи, сте лажни." Ох, тоа гори моето срце. Вратете се на Словото! Вие не сте оние кои всушност примаат апостол и пророк и учител, тоа е оној кој ги искушува. Еден од овие денови ќе има пророк од Лаодијанското црковно време, и ќе знаете дали тој е оној, испратен од Бога или не. Да, бидејќи ако тој е од Бога, ќе биде тој збор, токму онака како што Бог го дал на Павле. **НЕМА НИ НА МОМЕНТ ДА СЕ ОДАЛЕЧИ ОД ТИЕ ЗБОРОВИ, НИТУ ЗА ЕДНА ЈОТА.** Во тоа последно време, кога ќе се пјават многу лажни пророци, гледајте и ќе видите како тие непрекинато зборуваат да ако не им берувате ним и на тоа што они кажуваат, дека ќе бидете изгубени; но кога на сцена ќе дојде тој ПРОРОК НА ПОСЛЕДНИТЕ ДЕНОВИ, ако е тој навистина тој пророк тој ќе вика: "Вратете се на Зборот или сте изгубени." Тој нема да гради на приватни откровенија или толкувања, туку на Зборот. Амен и Амен!

Овие се лажни апостоли свирепи волци затоа Павле зборува. Тој рече: "Откако ќе ме нема, тие ќе се обидат да дојдат и да тврдат дека имаат еднакви откровение, но нивната цел не е да ви помогнат, но да ве уништат." Дела 20, 27 - 32: "Бидејќи не пропуштив да ви ја соопштам целокупната волја Божја. Пазете, пак, на себе и на целото стадо, меѓу кое Духот Свети ве постави за епископи, за да ја пасете црквата на Господа и Бога, која ја придоби Он со Својата крв. Бидејќи знам дека по моето заминување ќе се втурнат помеѓу вас лути волци, кои нема да го штедат стадото; а и од вас самите ќе станат луѓе, што ќе зборуваат изопачено, (свои сопствени зборови и идеи, не Божји) за да ги одвратат учениците заедно со себеси. Затоа бидете будни и помнете, дека цели три години дење и ноќе не престанував со солзи да

ќе го мрази. Мора да сме целосно слепи да не ја видиме истото нешто кроз времињата и заправо а сега е најлошо од сите. А тоа беше организација. Тоа ги подели луѓето. Божјите Луѓе би требало да бидат едно. ЕДНО по Духот сите тие крстени во едно тело и секој треба да биде спотакнат од Светиот Дух и секој треба да учествува во прославување на Бога. Но луѓето првенствено сакаа да преземаат управување а нагледниците стануваа надбискупи и наметнати со титули го заобиколија Божјиот збор и научуваа свои сопствени доктрини. Постигнаа да им се покоруваат луѓето додека не дојде време да нивниот начин на прославување воопшто ни на еден начин не беше на раните денови по Педесетницата. Тие дела беа почеток на апостолското наследство. Од апостолското наследство беше еден лесен и брз чекор до "Црквено членство" како средство за спасителската милост. Зборот е сведен на црквено верување. Антихристот е со својот дух владееше над црквата.

Погледнете во тоа денес. Ако читате Дела 2, 4 на начин како некој тоа го прават, можете да прочитате на овој начин: "Значи, кога конечно ќе дојде денот на Педесетница, доаѓа попот со домаќинот и ќе му рече: 'Исплази го јазикот', и му стави на домаќин хостија и тој самиот пие вино и ќе рече: 'Сега сте го примиле Светиот Дух.'" Неверојатно? Николаитите дојдоа до тоа да кажуваат не е битно што учи Словото, па се до тоа. Тие велат: "Тоа не е важно онаа што тој вели Словото Божјо! ние мора да го протолкуваме. Згора на тоа, Библијата не е завршена. Таа мора да се промени со текот на времето, а ние ќе ви ги кажеме промените." Како што е спротивно на Божјиот Збор недвосмислено се вели: "Бог нека биде вистина и секој човек лажец," секогаш кога постои противречност со вистината Небото и земјата ќе поминат, но ниту еден збор од Бога нема да ве изневери. Па луѓето се водат за она кои не би смеело да се осмелат да бидат. Тие велат дека се Христови намесници, но тие сена антихристот.

Еве уште една тажна приказна. Тоа е приказна за крштевањето со вода. Во Исусовиот ден по Педесетница, крштивани беа луѓето во вода. Тоа никој не може да го негира. Образовани луѓе велат дека само се истураше вода врз нив, бидејќи на многу места не беше лесно да се најде една мала дупка со вода. И кога ќе се прелива вода на нив, го чинеа тоа во името на Отецот и на Синот и на Светиот Дух, како наслови, кои се вистински имиња и дека постојат три Бога наместо на само Еден. Но да останат во таа организација и да се обидат да ја проповедаат вистината на потопување т.е крштевањето во името на Господ Исус Христос и ќе бидат исфрлени. Тие не може да бидат водени од страна на Бог и да останат таму. Тоа е невозможно.

Затоа Павле беше пророк учител од страна на Светиот Дух. Ако Павле крштестваше во името на Господ Исус Христос, и рече дека секој

Во ред. Значи, каква беше духовна клима на таа црква? Таа ја напушти својата прва љубов. Ја напушти нејзината прва љубов на Словото Божјо, откри како паѓа од самиот почеток, што беше Педесетница. Во едноставни термини, тоа значи дека црквата е во опасност да се движи подалеку од раководството на Светиот Дух, Духот на управување. Тоа е токму она што се случи Мојсеј ги избави Израелците од Египет. Божјиот начин е да ги води со огнен облак, пророчко сведоштво, со чуда и знаци дадени од Бога. Ова може да се постигне од страна на "избраните од Бог" и "одредени на Бог" и "опремени" и "Божјиот народ" со целиот табор управуван од страна на Светиот Дух. Тие се побуниа и сакаа да ги води на збир на правила и религиозните верувања. Тогаш тие сакаа цар. Тогаш тие сакаа да биде исто како во светот и влегоа во отпадништво и беа потполно заборавени. Така е тоа кога започна првото црковно време и ќе стане се полошо и полошо, додека Светиот Дух не биде целосно отфрлен и Бог тогаш ќе мора да ги уништи луѓето.

Види како тоа започна во почетокот на црквата. Се нарече по делата. Тогаш им стана доктрина. Таа стана мерило. Таа стана на попустлив начин. Тој конечно надвлееа и Бог се турна настрана. Ох, тоа почна толку мало, толку тивко, толку безопасно. Тоа изгледаше толку добро. Тоа се чинеше толку разумно. Потоа тој ги фати и како питон го змечи нивниот здив и ја убил духовноста, која беше во црквата. Ох, тоа е лажна лоза предавничка. Тој е како ангел на светлината, додека не ве фати. Но, сакам да кажам дека верувам во раководството. Но јас не верувам во човечкото раководење. Верувам во раководството на Светиот Дух, кој доаѓа преку Словото. Исто така, јас верувам дека Бог има поставено луѓе во црквата, луѓето кои имаат дарба од Светиот Дух, и тие ќе ја задржат црквата во ред. Јас верувам. Исто така, верувам дека црквата ја водат луѓе кои Бог го испраќа да се грижат за неа. Но, тоа е управување со еден збор, така да не управуваат луѓе, туку со Духот Божји, бидејќи зборот и духот се ЕДНО. Евр. 13, 7: "Помнете ги и вашите наставници, што ви го проповедаа словото Божјо, и, имајќи го пред очи крајот на нивниот живот, подржете ја верата нивна."

Но погледнете што се случувало таму назад. Таа лажната лоза земаше замав и учеше дека човечкото управување е исправно. Учеше дека над црквата мора да се владее. Учеше управување од луѓето, но наместо да се случи на Божји начин тие просто го зедаа авторитетот и ја поделија сета духовна власт во своите сопствени раце и излегоа со светото свештенство кое стоји помеѓу Бога и луѓето. Тие заправо се вратија на стариот Аронски поредок. Станаа антихристи, бидејќи тие се решија да бидат Негово посредништво и наметнаа свое. Бог тоа го мразеше. Ефежаните тоа исто го мразеа и секој вистински верник тоа

поучувам секого од вас. А сега, браќа, ве предавам на Бога и на словото на Неговата благодат; Он може да ве унапреди подобро и да ви даде наследство меѓу сите осветени."

Јован ги знаеше нив, затоа вели во 1 Јован 4: 1: "... Многу лажни пророци (веќе) излегоа во светот." Овој дух Антихристот се вовлече во црквата и го чинеше тоа за да се спротистави на Словото. Тоа е местото каде сето тоа започна. Токму овде во првото црковно време. Веќе го порекнуваа зборот и побараа нивните сопствена црква и филозофски верувања да бидат наместо зборот. Ова е антихристот, затоа што Исус е зборот. Да се биде анти-Зборот е да се биде анти-Исус. Да се биде анти- збор ќе значи дека си антихристот, бидејќи Духот и словото се Едно. Ако сте анти-збор мора да бидете на антихристот. Ако Тоа започна во првата црква, ќе има раст до крајот кога ќе надвлееа. А тоа е токму она што ќе видите кога расте во сите времиња. Тоа започнува навистина малку во Ефес и времето расте во сите сезони, додека анти-Зборот антихристовит систем, целосно надминува и додека лажни апостоли и лажни цркви не го отфрлат Словото и неговата безгрешност.

Сепак, тоа е лесно да се добие погрешен впечаток за она што ние зборуваме за тоа, бидејќи тоа е толку многу стрес. Можеби ќе звучи како оваа анти-Збор, антихристов дух, заврши одрекување од Словото, негирање на Библијата што кулминира со неговото одбивање. Не, воопшто. Тоа не е тоа. Она што е, е Откровение. 22, 18 - 19: "И Јас му сведочам на секого, кој што ги слуша пророчките зборови на оваа книга. Ако некој нешто додаде кон нив, нему Бог ќе му наметне порази и напишани во оваа книга. Ако некој одземе од пророчките зборови на оваа книга, Бог ќе му одземе дел од книгата на животот, и од светиот град, и од она, што е напишано во оваа книга." Кој смени дури и еден збор, со додавање или одземање. Ова е оригиналниот трик на сатаната во Едемската градина. Тој само додаде еден мал збор за она што Бог го рече. Тоа донесе смрт и уништување. А во Ефес, тоа беше токму истото. Додаден беше само еден збор, само еден збор е одземен, а против Словото, антихристовиот дух расцвета.

Дали сега сте разбрале? Постојат оние близанци повторно. Таму повторно се двата растат рамо до рамо во иста земја, се јаде иста храна, исто паѓа дожд и уживаат во придобивките на исто сонцето. Но, тие се од различни семиња. Едно дрво е за Словото Божјо, токму онака како што Бог му го дал, и тој го сака и го почитува. Вториот е дрво од семе што е анти Словото Божјо и се менува каде што сака. Ги сменува црквените верувања и догмата со живо и вистинското Слово токму онака како што правеше Каин кога на крајот беше убиен Авел. Но не плашете се, мало стадо. Остането со Словото. Задржете се на тој збор меѓу себе и сатаната. Ева не го направи тоа и не успеа. И кога црквата

од Словото, оди во длабочините на сатаната и темнината.

“Не ве толерираат и да имате трпение, и за моето Име се борите и вие ќе бидете исцрпени.” Ова е речиси исто како што е речено во втората строфа. Но, работата, напор и истрајност во вториот стих на чувари на свето Слово кое им било доверено. Како тие се чуваат од непријателот далеку. Како тие беа во чест на Павле. Но, во овој стих своите прогони и испитувања и стабилноста на Име на блажениот Исус.

Знаеш дека не е воопшто чудно, затоа што само поради Словото и на Името, непријателот се урнува на нас како поплава. Овој моќен збор, во кој се манифестира исцелувања, знаци и чуда и други докази, принудени фарисеите повикуваа на смрт на вистинските верници. И сега тоа Име, беше мразено и презрено од Евреите, тие се потсмеваат лицемерно низ смеа, при помислата дека како некој може да биде толку глупав и да верува во човекот кој умре и воскресна, и сега е на небото. Па имаше верските прогонители, Евреи, кои го проколнуваа овој Исус, кој според нив бил лажен месија, а имало и друго со ентузијазам и се смееа саркастично и се подбиваа со името на новиот Бог, кој според нив не е бог.

Еве уште нешто што започна во тоа време и ќе продолжи по целиот пат низ времето, стануваат сè подлабоко и потемни. А тоа е: луѓето се откажа од имиња. Тоа не чини вистинската црква на Ефес. Не, воопшто. За лажни апостоли. Тоа беше некој од надвор кој се обидува да дојде и да ги осквернува верници. Ефесјаните го знаеа тоа Име и го сакаа. Се секавале на настанување и црквата во Ефес. Една мала група на луѓе кои се во потрага по Месијата слушнале дека во палестинската пустината се појави пророк кој се нарекуваше претходник на Месијата и крстени беа луѓето за покајание од гревот. Тогаш тие го добија Јовановото крштавање. Но кога пристигнаа, Павле им кажа дека пророкот е мртов, тоа е Исус кој дојде и го заврши својот живот како жртва за грев, и сега е тука Светиот Дух и ќе ги исполни сите вистински верници во Исус, Месијата. Кога го чуја тоа, се крстија во името на Господа Исуса, и кога Павле ги положи рацете на нив, тие сите се исполнија со Светиот Дух. Тие знаеле што е тоа да се покориш на Словото, и беа крстени во Неговото Име (Господ Исус Христос), а со тоа и се исполнија со Светиот Дух. Овие луѓе никој немаше можност да ги промени. Тие ја знаеа вистината. Дела 19: 1 - 7.

Тие ја знаеја моќта на тоа Име. Видоа дека ова Име е толку моќно што дури и престилки земени од телото на Павле во името на Исус ги испратија до болните луѓе за да можат да ги ослободат болните од сите видови на болести и да ги изгонат злите духови. Тоа Име делуваше прекрасно и очигледно е дека расипани Евреи во Ефес се обидеа да го

црквено време во Ефес изгледаше целосно без историски врски до денес. Тоа не е точно, бидејќи она што започнува во почетокот на црквата мора да продолжи во секое време до крајот, да го благослови и возвиши Бог или уништи, како се што е нечисто во огненото езеро. Дека оваа традиција е всушност спротивна на Библијата, едноставно да се напомене дека во Откровението. 2, 2 Ефешка Црква не може да толерира злото. Поради тоа, тие мораа да ги исфрлат или не би имало смисла да се каже дека тие не може да ги толерираат. Ако тие не беа исфрлени, тогаш ги поднесуваа. Така, во шестиот стих вели дека ги мразат нивните дела. Според тоа, ова е група николаитите стана дел од првиот период, со што нивните дела. Нивните дела беа омразени но луѓето не беа оневозможени. Така можеме да видиме семиња во Ефес, која ќе продолжи и ќе стане доктрина која ќе оди право во огненото езеро.

Што се овие николаити? Дека зборот потекнува од два грчки збора. никао, што значи да се освои и Лаос, што значи лаик. Всушност, некој во раната црква направил нешто што ги освоил лаиците. Ако лаиците беа освоени, а потоа таму мораше да биде некој вид на “власт” што тоа го правеа.

Што беше тоа што Бог го мразеше тоа што се случуваше во таа црква? Што се случи тогаш и она што сега се случува и денес, е токму она што е зборот николаит. Луѓе се малку покорни на начин што е апсолутно спротивно на Словото Божјо.

Значи, за да се добие вистинската смисла на она што ние влегуваме, морам да ве предупредам дека секогаш имаат на ум дека религијата (духовни работи ако сакате), се составен од два дела кои се преплетуваат, но се во конфликт, како црно и бело. Религијата и духовниот свет се составени од две дрва кои имаат свои корени во Едем. Од дрвото на животот и од дрвото за познавање на доброто и злото стоеше во средината на градината и без сомнение нивните грани меѓусебе се преплетуваат. Така, во црквата во Ефес истиот парадокс. Црквата се состои од добри и лоши. Црквата се состои од две лоза. Тие се како пченица и љуљот, расте рамо до рамо. Но, една е вистинската. Второто е лажно. Значи Бог ќе зборува и ќе се зборува за двете. Така ќе ја наречеме црквата. И тоа само ќе ја избираат вистината за да го знаат вистинскиот дух. Само избрани нема да биде измамени. Матеј 24, 24: “На тие ќе се појават лажни христоси и лажни пророци, и ќе направат големи знаци и чуда што би, ако е можно, ги измамиле и избраните.” Значи начин да се врати таму во раната црква (веднаш по Педесетница) лажната лозата е Украсена околу Правата Лоза и ќе ги најдеме овие дела на николаитите. И тој дух ќе се најде во борбата против Правата Лоза додека Бог не ги униши. Дали сфаќате?

Неговото име. Нека оние кои го именуванаат Неговото име да се тргнат од гревот, а нека ги задржат своите садови чисти за Бога. Погледне она што некогаш бевте во срцето и умот и во вашите живот. Потоа вратете се кон тоа.

И што е патот наназад? Ова е пат, патот на покајанието. Ако грешникот мора да дојде до Бога со покајание, тогаш млакиот или повратникот на стариот грев уште повеќе треба да се покае. Покајте се! Вродите со плод достоин за покајание. Го докажете го тоа со својот живот. "Ако не се покаеш", рекол Бог: "Ќе ги отклонам вашиот рафт за свеќи." Секако. Црквата во таа состојба не може да го осветли светот. Нејзината светлина се претвори во темнина. Тогаш Бог ќе го тргне гласникот и неговите верни пастири и ги остави на самите себе и тие ќе продолжат да зборуваат за христијанството, но тоа ќе им се биде одземено.

Покајте се бргу! Не двоумете се! Ефес очигледно се двоумеше, затоа што неговиот живот не траеше долго. Слава на Бога се намалуваше многу брзо. Кратко време потоа градот се најде во рушевини. Славниот негов храм стана безобличната грамада. Земјата стана мочуриште населени со водни птици ненаселено, освен со неколку неверниците во напуштеното село. Не остана ниту еден христијанин. Светилката е отргната од своето место.

Значи, тоа не значи дека не можеле да се покајат. Ова не значи дека не можеме да се покаеме. Можеме. Но тоа мора да биде брзо. Тоа мора да биде искрено со срце кон Бога во тага и Бог ќе се врати. Славата ќе дојде повторно.

НИКОЛАИТСКО СЕМЕ

Откровение 2, 6: "Но, ова го имаш, ги мразиш делата на николаитите, кои јас ги мразам."

Така, постојат две мислења за тоа што биле николаити. Некои велат дека тие се група на отпадниците кои имале основач Никола Антиохиски, и стана еден од седумте ѓакони во Ерусалим. Тие имаа пагански празници и беа многу блудни во нивното однесување. Тие учеле дека, со цел да го совладате сензуалното искуството мора прво да се задоволат сите спектри. Се разбира, тоа предизвика да имаат потполно уништување. Затоа, тие му припишува две имиња на Стариот Завет кои симболизираа како претерување: Валаам и Језавела. Бидејќи Валаам ги расипа луѓето и на тој начин тој ги освои, тие рекоа дека Николас го направи истото. Оваа група наводно беше принудена да се повлече од Ефес, и е основана во Пергам.

Но, проблемот со ова верување е дека тоа не е точно. Дека не е апсолутно во историјата. Тоа е традиција. Донесување на оваа цел во

користитат за егзорцизам. Дела 19: 11 - 17: "А Бог правеше не мали чудеса преку рацете Павлови, така што донесуваа и полагаа крпи и убруси врз болните од неговата испотена снага, и болестите ги напуштаа, злите духови излегуваа од нив. Некои, пак, од Јудејците скитници заколнувачи почнаа да го изговараат името на Господа Исуса над оние, кои имаа зли духови, и велеа: 'Ве заколнуваме во Исуса, Кого Го проповеда Павле!' Тоа го правеа седумте синови на јудејскиот првосвештеник Скева. А лошиот дух одговори и рече: 'Исуса Го познавам и Павла го знам; но кои сте вие?' И скокна на нив човекот, во кого имаше лош дух, и, откако ги совлада, покажа против нив таква сила, што тие, голи и ранети, побегнаа од таа кука. За тоа разбраа сите Јудејци и Елини, кои живеаа во Ефес, и сите нив ги спопадна страв; и името на Господа Исуса се величаше."

Тие знаеја дека со праведен живот го следеа тоа Име, бидејќи оној кој ќе го повика името на Господа, нека се држи настрана од гревот. Бидете свети, вие, кои го носите садовите на Господ. Не носете го името на Господ залудно, Бог. Овие Ефесјаните биле христијани. Тие го носеа Името, и тоа име е Христос кој бил Духот Божји во себе, и тоа беше едно од троструки имиња на својот Господ.

"И за моето Име се трудеше и не си исцрпен." Овие членови не работеле за Павле, и за една организација. Не беа предадени на програми и институции со кои можеа да се здобијат со некаква корист. Тие работеа за Господа. Тие се слуги Негови, не пиони на некоја организацијата. Тие не одеа во црква во недела и да разговараат за ова име, а потоа во остатокот од недела да го забораваат. На тоа Име не му служеа само со зборови но ги дадоа своите животи.

Сè што правеа, тие тоа го правеа во името. Во тоа име работеа, и ако не би можеле да се направи нешто во тоа име, тие се воздржуваа од делувањето. Овие беа небесни христијани, чие однесување беше во Господа.

Но, една лажна групата која сакала да гоосквернува тоа име, како да лебдеше прикрадувајќи се како волци во темница, кои чекаа да влезат и да ги растргнат. Но светите го поднесоа тестот и го задржаа Словото и Името.

БОЖЈИ ПРИГОВОР

Откровение 2, 4: "Но имам против тебе дека ти ја заборава својата прва љубов." За да се разбере ова ќе треба да се разбере дека Духот не зборува само кон светиите на Ефес. Оваа порака е за целото време које траеше околу 120 години. И нејзината порака, а потоа и на сите генерации од тој период. Значи, историјата продолжува да се повторува. Во генерациите на Израел гледаме пробудување од една

генерација на друга, но видов гаснење на пожар. Можеби во третата генерација на јаглен малку е полошо, но во четвртата не може да биде ниту трага од оган. Бог тогаш повторно го запали огнот, и истиот процес се повторува. Ова е само манифестација на вистината дека Бог нема внуци. Спасението не се наследува со природно раѓање, како што не постои и нема вистина во апостолско наследство. Тоа не е во Словото. Ќе почнете со вистинските верници повторно родени и кога ќе дојде следната генерација тие веќе не се едноставни христијани, веќе се е деноминација имаат име и сега се Баптисти Методисти и така натаму. И тоа е точно она што го направија. Тие не се христијани. Треба да се родите на Божјата волја, а не од волјата на човекот, да се спасите. Но, сите овие луѓе сега се собираат од страна на човечката волја. Јас не велам дека некои од нив не се праведни кај Бога. Јас не го велам ова ни за момент, но изворната ватра пројде. Тие веќе не се исти.

Огнената желба е да се молам на Бог, и да имам страст за познавање на Неговото Слово, плачам за да дојдам во Духот, сето започнува да бледее и наместо црквата да гори со оган од Бога, таа се лади и станува ладна и формална. На Ефесјаните потоа се случи токму тоа. Тие беа формални. Изумира предавањето за Бога и луѓето не беа толку многу внимателни околу она што мислеше Бог за нив туку обрнуваа внимание на она што светот мисли на нив. Претстојната втора генерација беше исто како Израел. Тие побараа цар да имаат како другите народи. Кога го сторија тоа, тие го отфрлија Бог. Ова е историјата на оваа црква. Кога таа мисли за адаптација кон светот, наместо да се адаптираат кон Бога, наскоро откако ќе ги видите престанаа да го прават она што тие го правеа. Тие го сменија нивниот начин на облекување, нивните ставови и нивното однесување. Станаа опуштен. "Ефес" е токму тоа: опуштен - да се биде носен.

Тој циклус на пробудување и смртта никогаш не успеа. Се што треба да направите е да се запамети оваа последно движење на Бога во Дух, кога мажите и жените облечени како христијани, одеа во црква, и се молеа цела ноќ, одеа по аглите на улица и не се срамеа од откровенијата на Духот. Тие ги оставија своите стари мртви цркви. Му се поклонија на Бог во домовите или стари магацини. Тие ја имаа стварноста. Но, по долго време, тие почнаа да добиваат доволно пари за да изградат убави нови цркви. Тие го претставуваа хорот наместо да пеат на Бога. Тие се облечени во хорски облекувања. Тие организираа движење, која беше предводено од страна на човекот. Тие наскоро почна да читаат книги, кои не се погодни за читање. Помина е извик на радост. Помина слободата на Духот. Ах, тие продолжија со својата форма, но пожарот беше изгаснат, и речиси остана само темна пепел.

Пред еден момент јас спомнав дека Јован сфати што е тоа да се љуби

Бог. Тој апостол на љубовта, секако, видел како црквата почна да ја губи првата љубов на Бога. Во 1 Јован 5, 3 вели: "Зашто ова е љубовта Божја: да ги исполнуваме Неговите заповеди (Неговото Слово.)" Едно мало отстапување од тој збор беше на чекор од Христа. Луѓето велат дека тие го љубат Бога, одат во црква, па дури и да викаат и да се радуваат и да пеат и емоционално им е одлично. Но кога сè ќе се заврши, да се види и да се види дали тие живеат во тоа слово. Ако поминат низ сè друго, во тоа Слово, тие можат да кажат дека го љубат Бога, но нивните животи се друга приказка. Се прашувам дали Јован, го видол многу од тоа пред да умре; луѓе кои велат дека го љубат Бога, но не се покоруваат на словото. Ох, црквата во Ефес, нешто се случува. Некој се обидува да додаде или да одзеде од Речта. Но тие не толку суптилни што не можете да видите. Тие не го направија тој голем чекор за да може да се види во јавност. Тоа е скриено и воден над разумот и човечкото разбирање и тоа ќе преовладува освен ако тие не одбиат. Вратете се на Педесетница пред да биде премногу доцна!

Но како и обично луѓе не се обрнуваат внимание на предупредувањето Божје. Тој оган на пробудувањето се гради на свето Слово и толку е прекрасно, а пројавата на Духот е благослов што привлече малку страв и шепотење во срцето вели: "Како може да се заштити оваа вистина што ја имаме? Што можеме да направиме за да се осигура дека оваа пробудување ќе продолжи?" Тогаш таа влегува во "духот на антихристот" и шепоти: "Еве, сега имате вистината, бидете сигурни дека не ќе ја изгубите. Земете организирано и да се соберат нивните цркви верувајќи дека она што го верувам. Да се Стави сето тоа во прирачник на црква." И тие го правеа тоа. Организирани се. Додаваат зборови. И тие ќе умрат како Ева, бидејќи таа зеде еден погрешен збор. Словото Божје е онаа што го носи животот. И не е важно она што ние го велиме за Словото, но она што Бог го кажува.

ПРЕДУПРЕДУВАЊЕ БОЖЈО

Откровение 2, 5: "Спомни си од каде си паднал, и покај се, и врши ги поранешните дела; ако не, скоро ќе ти дојдам и ќе го преместам светилникот твој од местото негово, ако не се покаеш."

Бог им кажува да се сетат. Нешто очигледно осмелуваат од својот ум. Некои имаат заборавено. Тој им рече да се вратат на нивните мисли од своето родно место. што беше Педесетница. Бидејќи од неа отпаднаа. Тие заборавија на нејзината слава и се прашуваа. Дека е време да се вратат на умот, а потоа и во реалноста. Назад кога тие би можеле да кажат: "На мене е животот - Христос." Назад на чистота, кога се расчисти со Ананија и Сапфира. Назад кон портата убави. О, што е срам да талкаат од Бога и ги одобруваат делата кои го оскренуваат